

Græske og Latinske Indskrifter
i Kjöbenhavn

af

J. L. Ussing.

STATE OF ILLINOIS

IN SENATE

Enhver vil let tænke sig, at de græske og latinske Indskrifter, som findes i Kjöbenhavn, hverken ere mange eller store. Vi Danske ere nærmere henviste til at samle og granske vort eget Lands og Folks Oldsager, og, om vi end derfor ikke forsømme at dvæle ved Verdens-Culturens Vugge og blomstrende Ungdom, om vi end nok saa gjerne fordybe os i den klassiske Oldtid og dens Mindesmærker, ere vi dog i Rummet saa fjerne fra hiin Culturs Sæde, at der vilde behöves større Rigdomme, end det lille Danmark kan raade over, til at tilveiebringe en stor Samling af Monumenter fra den græske og romerske Oldtid. Dog — Iver og Kjærlighed udretter ofte mere end man skulde troe, og det herværende Antik-Cabinet turde maaske give os et ikke ganske ufordeelagtigt Vidnesbyrd. Denne Samling, der er opstaaet ved en S sammensmeltning af det forrige Konstmuseum og Christian den Ottendes Privatsamling, indeholder ei blot interessante Vaser, Terracotter, Bronzer og Marmorfragmenter, men ogsaa nogle græske og romerske Indskrifter. En mindre Samling Indskrifter findes indmuret paa Trappegangen i Bispegaarden. Det er den, som tilhørte den afdöde Biskop Münter, og som han har beskrevet i sit „Epistola ad virum illustrissimum Sergium ab Ouwaroff. Havnæ 1822.”

Indskrifterne i Antik-Cabinettet ere langt betydeligere, og de philologiske Studerende ville ved Studiet af dem kunne erhverve sig den Autopsie, som er nödvendig for at faae ret Interesse for Epigraphikken og for tilbörlig at kunne benytte de epigraphiske Monumenter. Men de ere endnu for Störstedelen uudgivne, saa at Begynderen savner en Veiledning til at sætte sig ind i dem. Saa önskelig derfor i saa Henseende en fuldständig Catalog og Behandling af disse Indskrifter kunde være, vilde jeg dog ikke vove at udgive en saadan i Videnskabernes Selskabs Skrifter, hvis jeg ikke antog, at den ogsaa kunde bringe Videnskaben om end kun et lille Skridt fremad. Jeg er ikke ved disse Monumenter kommen til overraskende nye Resultater, men maaskee Andre kunne finde Mere deri og forstaae Brudstykkerne bedre end jeg. Det er i alt Fald ikke Ret at lade dem ligge begravede i Mörket, og saaledes undlade at bidrage Sit til en levende Forstaaelse af Oldtiden. Men er det en Vinding for Videnskaben, at dens Stof bliver föröget, er det en endnu større Fordeel, at det bliver rensat og berigtiget, og det er en uafviselig Fordring,

som den stiller til alle sine Dyrkere, at, naar de erfare, at Stoffet er urigtigt overleveret, da skulle de saa snart som muligt lade Sandheden komme for Dagen, at der ikke skal bygges paa den falske Grund, eller en lille Lygtemand skal lede Vandreren langt bort fra den rette Vei. Jeg vil i nærværende Afhandling faae Leilighed til at berigtige adskillige falske Overleveringer, saavel efter de herværende Monumenter, som efter Bröndsteds Dagböger, hvoraf jeg i Anhanget skal levere nogle værdifulde Bidrag.

Vi ville begynde med et Par Brudstykker af attiske Raads- og Folkebeslutninger fra Athens blomstrende Tid, som tidligere fandtes i Konstacademiets Samling.

1.

	ΙΑΙΓΗΙΣ		Ἔδοξε τεῖ βολεῖτι Αἰγής (ἐπρωτάνευε·
	ΥΕΑΜΕΙΝ	 ἐγραμμάτε)νε· Ἀμειψίας εἶπεν·
	ΣΘΟΡΥΜ		Σθορῦμ ...
	ΥΝΑΤΑΙ		δύναται
5.	ΘΗΝΑΙΩΝ	5.	Ἄθηναίων
	ΑΝΟΙΓΡΟΓΟΙ		αν οἱ πρόγοι(οι
	ΛΕΩΣΤΗΣΑΘΗ		πόλεως τῆς Ἀθη(ναίων
	ΥΤΟΑΘΗΝΑΙΟΙ		... ντο Ἀθηναῖοι
	ΑΤΗΣΒΟΛΗΣΕΝΣ		α τῆς βολῆς ἐν σ
10.	ΙΥΘΙΟΤΑΕΥΗΦΙ	10.	.. μνθίο τὰ ἐμνηφι(σμένα
	ΛΕΣΑΙΔΕΣΘΟΥ		καλέσαι δὲ Σθορῦμ ...
	ΣΤΟΓΡΥΤΑΝΕΙΟ		ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρωτανεῖο(ν εἰς αὔριον.
	ΗΣΑΙΣΧΙΝΟΚΕΦ		... ης Αἰσχίνο Κεφ(αλήθεν
	ΕΥΣΙΝΙΟΣΗΡ		... Ἐλ)ενσίμιος, Ηρ ...

Det er en Raadsbeslutning fra Begyndelsen af det 4de Aarhundrede för Christus. Man seer det paa den pyntelige Skrift, hvor Bogstaverne staae rækkeviis (στοιχηδόν), d. e. saaledes at ei blot de vandrette Linier, men og de lodrette ere holdte, og det ene Bogstav staaer nøiagtigt under det andet. Man seer det ogsaa paa Orthographien. De lange Vocaler *H* og *Ω* ere anvendte, men vi finde endnu *O* for *OY*, som i *βολῆς* Lin. 9, *Αἰσχίνο* Lin. 13, og formodentlig i L. 10. Der har sikkert ogsaa staaet *EI*, og ikke *HI* i Lin. 1.

Det er en vis Amipsias, efter hvis Forslag Raadet har bestemt at hædre en Udlænding,

der bestandig efter Evne har tjent Athenæerne, og hvis Forfædre have indlagt sig lignende Fortjenester. Hans Navn er tabt. Vi have Begyndelsen, Sthorym . . , men det klinger altfor fremmed til at jeg skulde vove noget Forsøg paa at supplere det Manglende. Han skal hædres paa den sædvanlige Maade, hvorpaa Udlændinger hædres, nemlig ved et offentligt Festmaaltid Dagen efter at Raadets Bestemmelse er taget (smlg. Corp. Inscript. n. 84, 87, 106 o. a.). I Slutningen finde vi nogle Navne i Nominativ, maaskee Gesandter, der skulle sendes til den hædrede Fremmedes Fædreland. Den store aabne Plads paa Stenen efter den sidste Linie viser, at vi ere ved Enden af Raadsbeslutningen.

2.

Det Överste af den venstre Side af en Folkebeslutning omtrent fra samme Tid, maaskee lidt yngre. Den er lige saa pyntelig skrevet og ovenover smykket med et Relief som Vignet. Det har forestillet en Laurbærkrands imellem 2 Palmegrene; men kun Halvdelen deraf er bevaret.

	Θ	E	Θεοῖς
	ΛΕΟΝΤΕΥΣΕΙΓΓΙ		Λεοντεὺς εἶπε
	ΣΕΓΕΜΕΛΗΘΗΤ		.. ς ἐπεμελήθη τ..
	ΣΤΩΓΚΟΙΝΩΝ		.. ς τῶν κοινῶν
5.	ΚΛΕΑΚΑΛΛΙ	5.	.. κλέα Καλλι ...
	ΤΕΦΑΝΩΣΑΤ		σ)τεφανῶσατ .
	ΙΩΝΔΡΑΧΜ		ἀπὸ πεντακοσ) ἰων δραχμῶν
	ΥΚΟΜΗΔΗΝ		Α)υκομήδην
	ΜΟΚΑΙΤΟ		.μο καὶ τὸ
10.	ΛΟΣΤΕΦΑ	10.	.λο στεφ(α)ν .
	ΜΩΣΣΥΝ		.μωσ συν
	ΗΝΕΟΡ		ε)ήν ἐορ(τήν
	ΧΟΝΤ		.χοντ .
	N. /		ν

Overskriften Θεοῖς stiller denne Bestemmelse, som Skik og Brug var, under Gudernes Beskyttelse, s. Corp. Inscr. n. 150, Franz' Elementa Epigraphices p. 318; smlgn. ndfr. i Anhanget Nr. 11.

Vort Document begynder, uden nogen Tidsangivelse, med Forslagsstillerens Navn, ligesom Corp. Inscr. n. 101. Han hedder Leonteus. Han foreslaer, at en vis Perikles eller Kallikles, Kallikles' Søn, eller hvad han nu har heddet, skal hædres med en Guldkrands af en bestemt Værdie, fordi han tilbørlig har varetaget et ham paalagt Hverv. Jeg har sat 500 Drachmer, ligesom i Corp. Inscr. n. 85. I den senere Tid finde vi oftest det Dobbelte, 1000 Drachmer, som i Corp. Inscr. n. 99.

3.

I Antik-Cabinettet findes en Blok af graa Steen, beskrevet paa 2 Sider, som C. T. Falbe har bragt med fra Sparta. Det er et Stykke af den Indskrift, som efter Fourmonts Afskrift er udgivet i Corp. Inscr. n. 1240. Vi have paa den brede Side Col. 1, vs. 11—21, og paa den smalle Col. 2, vs. 16—26. Den 11te Linie i første Spalte og den 16de i anden staae lige over for hinanden.

	ΛΩΤΗΡΙΑΣ		ΚΛΕΩΝΦ	
	ΕΥΔΙΑΙΤΟΥ		ΛΟΘΕΟΥ	
	ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ		ΕΥΤΥΧΟΣ	
	ΕΥΔΑΜΙΔΑΜ		ΝΥΜΦΑ	
15.	ΩΛΟΧΙΣΛΥΣΙ		ΣΠΟΝΔΟ	20.
	ΦΣΦΙΛΟΧΑΡΕΙ		ΦΟΡΟΙ	
	ΝΟΥΒΥΑΓΟΣ		ΣΤΕΦΑ	
			ΝΟΣΑ	
	ΕΠΙΑΓΗΤΟΡΙ		ΝΕΓΚΛΗ	
	ΝΟΜΟΦ		ΤΟΥ	25.
20.	ΊΠΡΕΣΒΥΣ		ΥΛΑΜΙ	
	ΝΚΛ			
	<i>Σωτηρίας</i>		<i>Κλέων Φι-</i>	
	<i>Ευδαιίτου,</i>		<i>λοθέου,</i>	
	<i>Καλλικράτης</i>		<i>Ευτυχος</i>	
	<i>Ευδαμίδα, μ-</i>		<i>Νύμφα.</i>	
15.	<i>ώλοχης, Άύσι</i>		<i>Σπονδο-</i>	20.
	<i>πος Φιλοχαρεί-</i>		<i>φόροι</i>	
	<i>νου, βουαγός.</i>		<i>Στέφα-</i>	
			<i>νος Ά-</i>	
	<i>Έπί Άγηγορίδα</i>		<i>νεγκλή-</i>	
	<i>νομοφύ(λακες,</i>		<i>του,</i>	25.
20.	<i>ών) πρέσβυς</i>		<i>Ευδαμί</i>	
	<i>Είρανώ)ν Κλ(ε-</i>		<i>(δας Νικία)</i>	
	<i>(άνορος.)</i>			

Det er et Brudstykke af en Fortegnelse over Embedsmænd i Sparta, formodentlig fra det 2de Aarh. efter Chr. Aaret angives efter Patronomen Memmios Spartiatikos. De 5 Nomophylaker opregnes som sædvanlig begyndende med den Ældste, efter hvem ogsaa

hele Collegiet benævnes, hvorfor vi have denne Form: „Under M. Spartiatikos Nomophylakerne, hvis Ældste var Damonikos”. Men efter denne relative Forbindelse sættes hans Navn ikke igjen; de 4 andre tilføies uden Videre i Nominativ: Ti. Claudius Decimus, og dernæst de 3, der staae paa vort Brudstykke, Soterias (thi saaledes staaer der; Boeckh mener, at der burde have staaet Soteridas), Kallikrates og Lysippos, hvis Navn paa Stenen er skrevet med eet Π. Ved de to Sidste tilføies foruden deres Faders Navn endnu en Titel. Lysippos er *βουαγός*, d. e. Fører eller Opsynsmand over en Afdeling af spartanske Ynglinge. Disse Afdelinger kaldtes nemlig Hjorde, *βοῦαι* eller *ἀγέλαι*, og deres Underafdelinger *ἴλαι*, hvis Førere selv vare unge Mennesker, *εἴρηνες*. Kallikrates er *μῶλοχος*, thi saaledes staaer der paa Stenen, ikke *μύλοχος*. Dette ellers aldeles ukjendte Ord maa antyde en Titel af lignende Art, og kunde altsaa komme med blandt de accessoria munera, som Boeckh omtaler i Corp. Inscr. I, p. 611 f. Maaskee kommer det af *μῶλος*, Kamp.

Paa den anden Side af Stenen opregnes de 5 Ephorer. I vort Fragment finde vi de to sidste: Kleon, ikke *Λέων*, som Fourmonts Afskrift har, Philotheos' Søn, og Eutychos, en Søn af Nymphas; det midterste Bogstav er *M*, og ikke *N*, som hos Fourmont. — Dernæst de 4 Spondophorer; i vort Fragment kun de to første. Stenen stadfæster Boeckhs Conjectur *Ἐνδαμίδας*.

4.

	NI		<i>Ni</i> ..
	ΝΙΚΟ		<i>Νικό(μαχος) ?</i>
	ΤΡΟΦΙΙ		<i>Τρόφι(μος)</i>
	ΛΑΒΕΑΤΡ		<i>Λαβεια Τρ... ?</i>
5.	ΤΡΟΦΙΜΟ	5.	<i>Τρόφιμος</i>
	ΝΕΩΝΝΙΚ		<i>Νέων Νί(ωνος) el. Νικομάχου el. a.</i>
	ΑΚΑΜ		<i>Ἀκαμ(αντίδος)</i>
	ΛΕΩΝΙΔΗΣ		<i>Λεωνίδης</i>
	ΠΟΣΕΙΔΩΝ		<i>Π)οσειδών(ιος)</i>
10.	ΑΡΙΑΝΙ	10.	<i>.... Αριανι ..</i>

Dette er et Stykke af en Liste over 18aarige athenæiske Ynglinge, som, efter at have tilbragt de lovbestede 2 Aar med Legems- og Vaaben-Övelser i Gymnasierne, gaae over til at blive myndige athenæiske Borgere. Hos de attiske Talere omtales den Bog, hvori deres Navne indførtes, under Navnet *τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον*. Fra den romerske Keisertid have vi flere Indskrifter tilbage, der indeholde Lister over de Unge, hvem Gymnasiernes Forstander, Kosmeten, ved Aarets Slutning ligesom dimitterer fra Gymnasierne; s. Boeckh Corp. Inscr. n. 272 ff. De begynde med denne Formel: *Ἐπὶ τοῦ θειοῦ ἀρχοντος ὁ κοσμητής τῶν ἐφηβῶν ... τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶ ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν.*

Listen indeholder Navnene paa Sophronisterne, Hyposophronisterne og Gymnasiarcherne, og dernæst de Unge ordnede efter Stammerne.

Vort lille Brudstykke hører til denne Klasse. Vi have Slutningen af *φυλὴ Πτολεμαίης* og Begyndelsen af *Ἀκαμαντίς*.

5.

Et lille Brudstykke af en attisk Indskrift. Gesimsen derover viser, at det er de første 3 Linier.

ΕΩΝΣΤΡΑΤΗΓΟΙΚΑΙ
ΑΙΡΕΙΝΤΩΝ
ΤΙΛΙΚΑ

6.

ΞΙΣΕΜΠΟΛΕΜΩΙ

Derunder et Relief. Det synes at være det høire överste Hjørne af et Gravmonument.

7.

En attisk Gravstele med Indskriften

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΧΡΗΣΤ

Ἀφροδισία χρηστὴ χαῖρε.

8.

	D.	M.		
				D(is) M(anibus)
		ΧΡΗΣΤΟΣΤΕΘΑΠΤ		<i>Χρηστὸς τέθαπτι(αι)</i>
		ΕΥΒΟΥΛΟΣΕΝ		<i>Εὐβουλος ἐν-</i>
		ΘΑΔΕΖΕΝΟΣ		<i>θάδε ξένος,</i>
		ΕΤΑΙΡΟΣΑΓΑ		<i>ἐταῖρος ἀγα-</i>
5.		ΘΟΣΧΡΥΣΟΧΟ		<i>θὸς, χρυσοχό-</i>
		ΟΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣ		<i>ος Κορίνθιος.</i>
		ΕΥΒΟΥΛΟΣΜΕΝΕΓΩ		<i>Εὐβουλος μὲν ἐγώ-</i>
		ΓΕΠΑΤΡΙΣΔΕΜΟΙ		<i>γε, πατρὶς δέ μοι</i>
		ΕΣΤΙΚΟΡΙΝΘΟΣ		<i>ἐστὶ Κορίνθος,</i>
10.		ΚΑΙΠΡΟΧΟΑΙΣΧΑΙ		<i>Καὶ προχοαῖς χαί-</i>
		ΡΩΤΑΙΣΑΠΗ		<i>ρω ταῖς ἀπ' (ἐ-)</i>
		ΜΩΝΕΤΑΡΩΝ		<i>μῶν ἐτάρων.</i>
		TELAVIVS		Telavius
		PRISCVSET		Priscus et
		CAPITOFE		Capito fe-
		CERVNT		cerunt.

En græsk og romersk Gravskrift, som to Romere, Telavius Priscus og Capito have sat over en Græker, deres Gjæstever, en Guldsmed fra Korinth, ved Navn Eubulos. Vi have først hans Gravskrift i to jambiske Trimetre; den sidste Stavelse i Ordet *τέθαιπαι* opsluges af den følgende Diphthong. Derefter følger et Hexameter og et Pentameter, der atter fortælle, hvem han var, og at hans Venner stadig udgyde Drikoffere paa hans Grav. Da Versene ere saa simple, og ellers ikke affectere nogen gammeldags Tone, er det sandsynligt, at Ordet *προχοή*, som vi kjende fra den ældste græske Poesie i Betydningen af en Flodmunding, i den romerske Keisertid har været brugt om Libation. I Lin. 11 har Stenen ved en Feilskrift H i Stedet for E.

8 a.

D·	M·	Dis Manibus.
PVBLIVS · AELIVS		Publius Ælius
AVGG · LIBERTVS · CAL		Augustorum Libertus Cal-
LISTION · SE · VIVVS ·		listion vivus
5. FECIT · SIBI · ET · SVIS ·		fecit sibi et suis 5.
ET · LIBERTIS · LIBERTA		et libertis liberta-
BVSQVE · POSTERISQVE		busque posterisque
EORVM		eorum.

Denne smukt skrevne Gravsteen har en Frigiven af M. Aurelius og L. Verus sat for at hævde sig og Sine udelukkende Ret til et Gravsted. SE i Lin. 4 er kommet ind ved en Feil; Steenhuggeren har maaskee først villet sætte „se vivo”.

Paa Bagsiden af Stenen findes følgende græske Indskrift.

8 b.

AC · ΚΛΗΤΠΙΟΔΟ · ΙΥΥ	<i>Ἀσκληπιόδοτος</i>
MAP · ΚΙ · Α · ΝΟΥΝΙ · ΚΟ	<i>Μαρκιανῶν Νικο-</i>
ΜΗΔΕΥC · ΖΗ · CAC	<i>μηδύς, ζήσας</i>
Ε · ΤΗ · ΔΕ · ΚΑ · ΚΑΙΕΝ	<i>ἔτη δέκα καὶ ἐν</i>
5. ΜΗΝΑC · ΔΕ · ΚΑ ·	<i>μῆνας δέκα 5.</i>
ΗΜΕΡΑC · ΔΕΚΑ	<i>ἡμέρας δέκα.</i>

Vi finde her en Mængde Prikker, som vi ellers ikke ere vante til at finde i græske Indskrifter. Romerne have bestandig brugt saadanne til at adskille Ordene; i Grækenland derimod hører det til de ældste Forsøg, som man senere har opgivet. Vi finde to Prikker over hinanden til at adskille Ord i Traktaten imellem Elis og Heræa (Corp. Inscr. n. 11), 2 og 3 i den Sigeiske Indskrift (C. I. n. 8), 1 paa den gamle Bronze-Plade fra Petillia (C. I. n. 4), hvilket man har betragtet som en italiensk Eiendommelighed. Ogsaa fra den romerske Keisertid haves et enkelt Exempel herpaa i en Ephefortegnelse fra Athen, som

er udgivet i Corp. Inscr. n. 282 efter Fourmonts Afskrift. En Afskrift af Brøndsted, som jeg har liggende for mig, giver disse Prikker paa flere Steder end den Fourmontske. I en vis Periode i den romerske Keisertid har man benyttet Prikker til at adskille Stavelserne; men dette Forsøg er snart igjen blevet opgivet, som det jo og var overflødigt. Exempler herpaa findes i Fabrettis Inscriptiones p. 31, n. LX (Orelli n. 2740), og p. 374—76. Dette er ogsaa Hensigten med dem i vor Indskrift; men Steenhuggeren har ikke været consequent, og ofte udeladt dem, hvilket ogsaa er Tilfældet i flere af Exemplerne hos Fabretti. Den endnu af de fleste Philologer antagne Regel for Stavelseinddelingen, at Consonanter, som kunne begynde et Ord, ikke maae deles imellem 2 Stavelser, men sættes i Begyndelsen af den sidste, kunde synes at stadfæstes ved N. XXVII hos Fabretti, hvor vi finde H·PA·KAIC, XPH·CTOC, E·ΓTA, TI·TAON, og ved N. 175, hvor vi læse PRO·TO·CTES; men i Mod-sætning dertil finde vi i N. 170 OP·TI·MO, 171 SEP·TI·MI·O, 172 BLAS·TE·NI og IP·SA, 177 SEM·NO, og her AC·KAH. De Gamle selv have altsaa ikke været enige i denne Henseende; men dersom man skal slutte af disse Exempler, er det en fortrinsviis græsk Skik at holde Consonanterne sammen, men en romersk at skille dem ad.

Anvendelsen af Puncter imellem hvert Bogstav er et sjeldnere forekommende Steenhugger-Lune, s. Fabretti p. 79, n. 94 og Zell: Handbuch der römischen Epigraphik II, § 16, 6.

9.

	DA L M A T I O E T Z E N O F L I O	Dalmatio et Zenofilo
	C O N S S · C O L L · F O R E S A D	consulibus Collegium fores(?) ad
	G E N I U M L O C I · N · C X X ·	Genium loci numos CXX
	A C C E P E R U N T · A · S E N A	acceperunt a sena-
5.	T O R E · S U E R I A N O · E T · S E	5. tore Severiano et Se-
	U E R O · E T · F E L I C A N O · T U T O	vero et Feliciano tuto-
	R E · C O L L E G I U M Q U E M	re, collegium quem
	D E · S U O · F E C E R V N T	de suo fecerunt.

Indskriften er ikke let at læse, da den har lidt noget, og desuden er temmelig unöiagtlig skrevet. Saaledes staaer der i 1ste Lin. Zenoflio for Zenofilo; Bogstaverne L og I ere omsatte ved en Feiltagelse, som f. Ex. hos Fabretti p. 13, n. LII, ETS for EST; i 5te Lin. Sveriano for Severiano, og i 6te Felicano for Feliciano (N er ikke ganske tydeligt; man kunde og læse RI; men Navnet Felicarius har vel aldrig existeret). I 7de Lin. er der et naturligt Hul i Stenen, der gjør, at det sidste Bogstav i Collegium er rykket saa langt fra de andre.

Denne Tavle er opsat i Aaret 333 efter Christus, da Constantin den Stores Broder

Dalmatius var Consul tilligemed Zenophilus. Den skriver sig fra et Laug eller Collegium, hvis Navn kun er angivet ved en Forkortning. Der staaer FORES; men hvad er det? Forestarii, Ferstmænd, er et barbarisk Ord, som vistnok kun tilhører den afgjorte Middelalder. Jeg vilde snarere antage, at der burde have staaet FORENS, hvori N var udeladt ligesom E i Lin. 5 og I i Lin. 6. Dette kunde vi læse forensium; Orelli citerer i sine *Inscriptiones Latinæ* n. 4212 forenses scribæ librarii.

Dette Collegium har modtaget en Gave fra 3 Mænd, Senatoren Severianus, den unge Severus og hans Formynder Felicianus, til Stedets Genius. At hvert Collegium havde sin Skytsgud eller Genius, finde vi ofte i Indskrifterne, s. Orelli 178, 1611, 1710, 4095, 4122, 4087 o. a. Statuen have Collegiets Medlemmer selv bekostet, ligesom Orell. 988: „Baioli et vexillarii collegio Victoriensium signiferorum genium de suo fecerunt”. Collegium er som Collectiv konstrueret med Fleertallet baade i 4de og 8de Lin. De 3 Mænds Gave har formodentlig været bestemt til Fester for Genien. Den beløb sig til 120 Mønter eller Numi. Numus betegner den gangbarste Møntsort, der lægges til Grund som Eenhed ved alle Pengeberegninger. Dette var fra gammel Tid som bekjendt Sestertsen. Ja endog længe efter at man havde ophørt at slaae Sölv-Sestertser, vedblev den at benyttes som Eenhed for Beregningen. Saaledes endnu i Constantius Chlorus' Tid; thi vi læse i Eumenius' Tale pro restaurandis scholis cap. 11. „Salarium me liberalissimi Principes ex huius reipublicæ viribus in sexcentis milibus numum accipere iusserunt, non quoniam non amplius tribuere commodis meis vellent, in quem multo maiora et prius et postea præmia contulerunt, sed ut trecena illa sestertia, quæ sacræ memoriæ magister acceperam, in honore privati huius magisterii, addita pari sorte geminarent.” Det Samme menes vist ogsaa i Constantin den Stores Forordning i Codex Theodosianus XIII, I om Lægers, Grammatikeres og andre Professorers Skattefrihed, hvor der og foreskrives, at dersom Nogen forgriber sig paa en Saadan, skal han betale en Bøde til Statskassen af 100,000 numi, eller, hvis han har tilladt sin Slave at gjøre det, af 20,000 numi, for hvis Betaling Slaven selv skal tjene som Pant. Man undre sig ikke over de store Summer; hiin Tid foreskrev altid overordentlig strenge Straffe. Men Summerne ere heller ikke saa store, som de synes. Under Romerrigets Forfald i det 3^{die} Aarhundrede bleve Sölvmynterne bestandig slettere og slettere, saa at der tilsidst næsten intet Sölv var i dem, s. Mommsen: Ueber den Verfall des römischen Münzwesens in der Kaiserzeit, i Berichte über die Verhandlungen der Kgl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig 1851, S. 231 ff. Vi see jo ogsaa af Eumenius' Tale, at 600,000 Sestertser betragtes som en meget ringe Løn. Naar altsaa i vor Indskrift 3 Mænd, hvoriblandt den ene er Senator, skjænke Collegiet en Gave af 120 Numi, kan dette ikke være 120 Sestertser, en Sum, der neppe vilde være tilstrækkelig til at bekoste den foreliggende Mindetavle. Vi kunne heller ikke læse 120,000, thi der er ingen Streg over Tallet eller anden Antydning deraf. Vi maae snarere tænke paa en anden Beregnings-Eenhed. Møntvæsenet blev nemlig fuld-

stændig reformeret af Diocletian, saaledes at Guldet blev lagt til Grund, og Guldmönten, Solidus, blev det egentlige Udgangspunkt. Denne synes altsaa ogsaa at kunne kaldes Numus. Det er mig rigtignok ikke bekjendt, at dette er skeet andensteds; Mommsen (a. S. S. 292, Anm. 1) kjender det kun som Benævnelse for den lille Sölvmynt, Siliqua, og for Kobbermönter, Folles o. a.; men herpaa kan man naturligviis i nærværende Tilfælde lige saa lidt tænke som paa Sestertsen. Antage vi, at her menes Guldmönter eller Solidi, da veier en saadan $\frac{1}{72}$ æ eller 15,75 Francs, og Gaven bliver altsaa $1\frac{2}{3}$ æ Guld eller 1890 Francs, d. e. henimod 700 Rdlr. Dansk. Jeg vil endnu kun tilføie, at Bogstavet N er aldeles sikkert. Jeg var tilbøielig til at rette det til *N*, aureos; men det gaaer ikke an, ligesom det vel og er tvivlsomt, om Aureus i denne Tid bruges i Stedet for Solidus.

10.

D. M.
FECITCOL
LEGIVSVI
ATORI BE
NEMER
ENTI

Dis Manibus.
Fecit Collegius viatori be-
ne merenti.

Denne meget raae og corroderede Indskrift, som er kjøbt 1821 i Napoli, skal skrive sig fra Tarent. I Museets Catalog er den urigtig afskrevet: FECIT COLLEGIV FVMATORV BENE MERENTI. Denne Afskrift har Münter meddeelt Orelli, der har aftrykt den i Analecterne n. 5044. Han gjør opmærksom paa, at Collegium Fumatorum er noget Nyt, men yttre ingen videre Mistanke, skjøndt der dog var Anledning nok dertil ved en saadan Gravskrift, hvor det Væsentligste manglede, nemlig Angivelsen af hvem der var begravet. Sligt er naturligviis en Umulighed.

I Virkeligheden indeholder vor Gravskrift saa lidt som muligt; Collegiet har begravet et Bud, som det har været tilfreds med. Her er ingen Navne; Budets Navn brød Ingen sig om; Collegiets Navn behövede ikke at tilføies paa enhver lille Tavle i dets fælles Gravsted. En lige saa kortfattet Gravskrift læses hos Fabretti p. 21, n. LIII:

PATER · FILIAE · BENEMERENTI · FECIT.

Det er klart af Bogstavernes Form, at vor Indskrift hörer til Romerrigets sidste Dage. I den Tid brugte man og Formen Collegius for Collegium; s. Orelli n. 2413, 4101, 4123, 4947; Muratori 525, 2; Marini Atti dei fratelli arvali Pref. p. XL; Mommsen Inscriptiones Regni Neapolitani nn. 9, 744 og 5720.

11.

L·QVAESTORIVS
CINYRA

LIB·LIBRAR·QVAESTOR

Lucius Quæstorius Cinyra, libertus librarius quæstorum.

Den Mand, over hvem denne Gravskrift er sat, var født Træl, og bar i sin Trællestand Navnet Cinyra. Han har arbeidet for Quæstorerne som Afskriver, og er bleven frigiven af dem. I Mangel af andet Slægtnavn kalder han sig derfor Quæstorius, ligesom andre Servi publici efter deres Frigivelse kaldte sig selv Publicius.

12.

OSSA
C·AVIANI·C·L·ZENONIS Θ
CONDIDIT
Q·CAECILIVS·Q·L·ALEXA
FRATER

Ossa C. Aviani Caii liberti Zenonis — mortuus est — condidit Q. Cæcilius Quinti libertus Alexa frater.

Om Θ som Betegnelse for at den, over hvem Gravskriften er sat, allerede er død, s. Zell. Handbuch d. Röm. Epigraphik § 21, 1.

13.

FVFIDIA L· THEODORA	Q·CORNELI Q·Q·L· PYLADIS
---------------------------	--------------------------------

Fufidia
Caiæ liberta
Theodora

Q. Cornelii
duorum Quintorum liberti
Pyladis

Disse 2 Gravskrifter paa den samme Steen have staaet under samme Niche i et Gravkammer; thi det er bekjendt, at hvert af disse Columbaria pleiede at indeholde 2 Askekrukker eller Ollæ, s. Fabretti Caput primum. Den ene har Navnet i Nominativ, den anden i Genitiv; det kunde man gjøre efter Behag.

14.

O	C·IVLIVS·FELIX	T
.	NARCVDIANVS	T
.	PIVS·VIX·ANNIS	I
.	IXX·HIC·SITVS·EST	S

C. Julius Felix Narcudianus pius vixit annis undeviginti, hic situs est.

Denne Indskrift er funden i Tunis. Den staaer paa Foden af en opretstaaende Gravsteen eller Cippus, der er formet som et Ædicula med to korinthiske Söiler og en Gavl over. I Indfatningen har der staaet 8 lidt mindre Bogstaver, af hvilke nu kun de 5 kunne læses. Hvad de betyde, veed jeg ikke.

D·M·S·
ARRANIA
QARTILLA
P·V·A·LXXXV
H·S·E·

D·M·
TROPHIMES
AN·III·M·VIII·
D·XV·TROPHI
MVS·ETSOTI
RA·PARENTES
MEMORIAECAV
SAFECEP ...

D· M·
GAVIAEDONATAEFLI.....
SIMAEQVAEVIX·AN.....
DIEBVS XI GAVIV.....
ANVSETELBADON...

D· M· S·
BABVRIASATVRNINA
VIXIT·ANN·XL·DIEB·X···
M·CAELIVS·AELIANVS·
VXORI·DVLCISSIMAE FEC·

DIIS·MANIBVS
NICON VIXIT
ANNIS·XXVIII

Det er sjældent at finde en Gravskrift saaledes fuldt udskrevet uden Forkortelser.

15.

Dis Manibus sacrum.
Arrania Q(u)artilla pia vixit annis octoginta
quinque, hic sita est.

16.

Dis Manibus
Trophimes, annorum trium mensium octo
dierum quindecim, Trophimus et Sotira pa-
rentes memoriae causa fecerunt.

17.

Dis Manibus (sacrum).
Gaviae Donatae fili(ae caris-
simæ, quæ vixit an(nis ...
diebus XI Gayiu(s)
anus et Elbia Don(ata
Elbia er Helvia.

18.

Dis Manibus sacrum.
Baburia Saturnina vixit annis quadraginta
diebus decem. M. Caelius Ælianus uxori
dulcissimæ fe(cit).

19.

Diis Manibus.
Nicon vixit
annis viginti octo.

20.

D M S
REDDVCI

Dis Manibus sacrum
Redduci

Til Høire for disse Ord er en afbrudt Krands. Det er derfor sandsynligt, at det kun er Halvdelen af Gravskriften, vi have.

21.

Denne, ligesom de 3 følgende, er meget raa.

D · M · S ·
HEI QVI
DIVS VIX
ITANISIX

Dis Manibus sacrum.
Helvidius vixit an(n)is novem.

22.

D M
SATVRNI
NV SERCIVS
A VII

Dis Manibus.
Saturninus Sergius
annorum septem.

23.

.....
IVNIORI
VIX·AN·XI
H·S·E

.....
Juniori;
vixit annis undecim;
hic situs est.

24.

D M S
A · MAVR
VSP·V·A
LXXXIII
H S E

Dis Manibus sacrum.
A. Maurus pius vixit
annis nonaginta tribus.
hic situs est.

25.

P · NUMISI
SATVRNINVS

P. Numisi(us)
Saturninus

VIXITANNISLXII

vixit annis sexaginta duobus.

Denne Indskrift findes ikke paa en Steenplade, men den er indridset i Askekrukken selv, ligesom den følgende.

26.

CALLAIS·H·E·

Callais hic est.

27.

<p>..... JNA·MALIS·NVNCQV
 . OMBREVIS·HEV·MISERQ·VITAE·PA
 . CCIPE·NVNCCINERES·MISERI·S
 . IPRADATA·MEISPARCE·VENEN/
 5. . LTIMA·FATORVM·PASSVRVS·PER
 ET·MORTISREQVIEM·REDDITVS·
 NON·QVONIAM·INDIGNE·TVLIM·
 CVM·MVLTI·EXVNDIS·RAPTI·SCOPV
 NEC·MORTEM·MISERI·SED·MALA
 10. NVNC·EGO·VOS·ORO·VENTVRI·A
 . TAQE·CONCORDES·HABIT
 . . ECTI·P·PROMERITIS·P·C
 MANESH

 15. VSAQVE·LE
 MANIBVS·ECCET
 ET·MERITIS·PRAE
 NVLLA·FIDES·M
 SI·QVAERIS·LEC
 20. REDDITA·NOST
 ET·MEDITATA·M
 HAEC·EST·NOSTR/
 QVAE·SOLENT</p> | <p>... bona malis nunc qu . .
 qu)om brevis heu miserque vitæ pa . .
 A)ccipe nunc cineres miseri s . . .
 . . . ra data meis parce venena
 5. Ultima factorum passurus per (maria ivi
 Et mortis requiem redditus
 non quoniam indigne tul(er)im
 cum multi ex undis rapti scopu(lis perierunt
 nec mortem miseri, sed mala
 10. Nunc ego vos oro venturi a(d hocce sepul-
 Itaq(u)e concordēs habit(etis [crum
 Nec tibi pro meritis po . .
 manes h

 15. . . . ausaque le
 manibus ecce t . . .
 et meritis prae . .
 nulla fides m . . .
 Si quæris, leg(ito
 20. reddita nost . .
 et meditata m .
 Hæc est nostra . . .
 quæ solent.</p> |
|---|---|

Disse Brudstykker af en versificeret Gravskrift kan jeg ikke supplere med nogen Rimelighed; selv de faa Supplemter, jeg ovenfor har tilföiet, ere meget vilkaarlige. Den synes at være sat over en ung Mand, som har faret til Söes og lidt Skibbrud, men lykkelig overstaaet dette, dog kun for strax efter at blive forgiven. Den er skreven i Hexametre og Pentametre, men de vexle ikke nöagtig. De to sidste Linier ere maaskee i Prosa; i alt Fald ere de bestemt adskille fra det Foregaaende ved at være rykkede lidt ud i Marginen.

28.

<p>.....
 LVEI .
 INACI·AVG·
 NT·MAX·TI . .</p> | <p>Imp(eratori) Caesari L.
 Septimio Severo
 Pertinaci Aug(usto)
 Pont(ifici) Max(imo) trib(uniciaë)</p> |
|---|--|

5. . . . EST·COS·DES·II·P·P·
 . . . VITAS·VCRES·D·D·
 P·P·FECIT·ET·DEDIC·ANNO
 CORNELIANVLLINI·PROCOS
 CV·ET·VALERI·FESTI·LEG·EIVS

5. potest(atis) cons(uli) des(ignato) iterum,
 p(atri) p(atriæ)
 Civitas Ucres d(ecurionum) d(ecreto)
 p(ecunia) p(ublica) fecit et dedic(avit) anno.
 Cornelii Anullini procons(ulis)
 cu(ra) et Valerii Festi Leg(ati) eius.

Denne Indskrift, som Falbe har bragt med fra Tunis, er udgivet i *Excursions dans l'Afrique Septentrionale par les délégués de la société pour l'exploration de Carthage*, Appendice p. 35; men ikke med behørig Nøiagtighed; saaledes er selv Staden urigtig kaldet Ucris i Stedet for Ucres. Den har staaet paa en Bygning eller en Statue, som den africanske By Ucres har indviet til Septimius Severus i hans første Regjeringsaar, 193 e. Chr. Her angives de Mænd, som have besørget Udførelsen, nemlig Proconsulen Valerius Anullinus og hans Legat Valerius Festus; de nævnes uden Fornavne. Paafaldende er Ordet anno i 7de Lin. Det kan ikke være en chronologisk Angivelse, thi der staaer intet Tal derefter. Det maa da vel betyde „i eet Aar, inden et Aars Forløb”.

Denne Indskrift har en geographisk Interesse, fordi den hidrører fra den ellers næsten ubekjendte Stad Ucres, hvis Beliggenhed tillige bestemmes ved Findestedet. Stenen er funden ved Bordj Bou Djadi, 2 geographiske Mile V. N. V. f. Tunis; men Falbes Mening var, at Stadens rette Plads var at søge en halv Miil nordligere ved Hancher Toual el Zamel paa Höiden umiddelbart over den store Flod Medjerdah, de Gamles Bagradas. Ucres kunne vi ikke med Sikkerhed eftervise i den antike Literatur. Kun i Fortegnelsen over de Donatistiske Biskopper, som deeltog i Mødet i Carthago Aar 411, finde vi en Vitalis, episcopus Ucrensis. Det er fremdeles en meget rimelig Formodning, der er fremsat af Udgiveren af det ovenfor nævnte franske Værk, at det er den samme Stad, som Diodor 20, 57 kalder *Ἀζόις*. Denne Historieskriver fortæller, at Agathokles' Søn, Agatharchos, som var bleven tilbage i Africa efter sin Faders Afreise, ved sin Feltherre Eumachos i Aaret 307 erobrede Stæderne Tokas, Phelline, Meschela og Akris; og i den nysomtalte Fortegnelse over Deeltagerne i Mødet i Carthago finde vi ligeledes en Episcopus Masclianensis ved Siden af Biskoppen af Ucres.

A n h a n g.

I.

Epigraphiske Meddelelser af Brøndsted's Dagböger.

Vor höilfortjénte Landsmand, **Peter Ole Brøndsted** har i sine udgivne Skrifter efterladt sig et talende Vidnesbyrd om den begeistrede Kjærlighed, hvormed han omfattede den græske Oldtid, og den utrættelige Flid, hvormed han eftersporede de gamle Monumenter. Og dog var det kun den mindste Deel af hans rige Samlinger, han kom til at udgive og benytte. Hans efterladte Familie besidder en stor Mængde Dagböger, han har holdt paa sine Reiser. Han har deri afskrevet en Mængde græske Indskrifter, der vilde have gjort hans Navn berömt i Epigraphiken, hvis han havde udgivet dem strax. Men siden den Tid ere omtrent 40 Aar forløbne. De fleste Indskrifter ere afskrevne af andre Reisende, og udgivne stundom mere end een Gang; men selv da er Brøndsted's Afskrift ofte ikke uden Værd; den er ikke sjelden nöiagtigere og bedre forstaaet. Nogle Indskrifter ere ogsaa, saavidt jeg veed, endnu uudgivne. Skulde jeg feile i denne Henseende, maa jeg bede om Overbærelse. Den epigraphiske Literatur, navnlig fra de senere Aar, er saa spredt, at det er saare vanskeligt at følge med den; og jeg har det Haab, at, selv om en enkelt andens udgiven Indskrift her skulde være gjentaget, vil Gjentagelsen dog vistnok indeholde værdifulde Varianter.

For at lette Oversigten har jeg anseet det for hensigtsmæssigst at følge Ordenen i Boeckhs Corpus Inscriptionum Græcarum.

I.

Fra **Athen**. En fiirsidet Steen af 7 Fod 1 Tommes Længde, 1 Fod 5 T. bred, og 11 Tommer tyk. Brøndsted fandt den i Haven hos en Tyrk, Veizlar Aga, hvor det til Apollo indviede Monument Corp. Inscr, n. 465 ogsaa fandtes.

Col. A., paa den brede Side.

.. MA
ΕΞΟΙΟΥ	Ἐξ Οἴου
. ΠΟΛΗΕΙΣΑΠΕΛΛΙΚΩΝ . .	Ἄ) πόλῆξις Ἀπελλικῶν(τος)
. ΠΟΛΗΕΙΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ	Ἄ) πόλῆξις Φιλοκράτου
5. . ΕΥΚΙΟΣΠΟΠΙΛΛΙΟΣ	5. Ἀ) εὐκίος Ποπίλλιος
. ΠΙΘΑΛΟΣΣΟΡΑΤΟΥΣ	Ἐ) πίθαλος Σ(ωκ)ράτους
. . ΣΙΚΡΑΤΗΣΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ	Ἀν) σικράτης Ἐπικράτους
. ΗΜΗΤΡΙΟΣ)	Δ) ημήτριος Δημητρίου
. ΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ	Δ) ημήτριος Φιλίππου
10. . ΕΙΛΩΝΦΙΛΙΝΟΥ	10. Χ) εἰλῶν Φιλίνου
. . ΛΙΝΟΣΧΕΙΛΩΝΟΣ	Φι) λίνος Χείλωνος
. ΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ	Δ) ιονύσιος Εὐφροσύνου
. ΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΝΕ	Δ) ημήτριος Δημητρίου νέος (?)
. ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΦΙΛΙΠΠΟΥ	Ἄ) σκληπιάδης Φιλίππου
15. ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ)	15. Εὐτυχίδης Εὐτυχίδου
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΟΥ	Ἄρτεμίδωρος Ἄρτεμουῦ
ΗΓΗΣΙΑΣ)	Ἡγησίας Ἡγησίου
ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣΝΙΚΟΜΗΔΟΥ	Νικόβουλος Νικομήδου
ΛΕΥΚΙΟΣ)	Λεύκιος Λευκίου
20. ΗΓΗΤΩΡΜΗΝΟΔΩΡΟΥ	20. Ἡγήτωρ Μηνοδώρου
ΠΟΠΛΙΟΣΤΥΡΡΑΝΙΟΣ	Πόπλιος Τυρράνιος
ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ)	Νικομήδης Νικομήδους
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)	Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου
ΛΕΥΚΩΓΛΑΧΗΣ
25. ΠΟΠΛΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ	25. Πόπλιος Λευκίου
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΚΛΕΩΝΟΣ	Παράμονος Κλέωνος
. . ΘΙΝΙΟΣΦΙΛΟΤΙΜΟΣ	. . Θίνιος Φιλοτίμου
. . ΠΟΛΕΜΟΣΑΤΤΑΛΟΥ	Εὐ) πόλεμος Ἀττάλου
ΔΗΜΤΡΙΟΣ)	Δημήτριος Δημητρίου
30. ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣΚΡΑΤΗΤΟΣ	30. Πολυδεύκης Κρατήτος
ΞΟΥΘΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	Ξουῦθος Ἀρίστωνος
ΛΕΥΚΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Λεύκιος Δημητρίου
ΔΙΟΣΚΟ . . . ΗΣ)	Διοσκο(ρίδ)ης Διοσκορίδου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΑΛΕΞΟΣ	Δημήτριος Δημητρίου Ἀλέξος (?)
35. ΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	35. Δημήτριος Διονυσίου
.

	
 ΙΑΙ δ)αι	
40. ΦΩΝΔ ΣΟΔΩΡΟΥ .. ΚΕΦΩΝ . ΩΜΥΡΙΩΝΟΣ . ΩΜΥΡΙΩΝΑΡΚΕΦΩΝΤΟΣ .. ΚΟΣΤΡΑΤΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ . ΓΟΛΛΩΝΙΟΣ . ΕΑΔΑ . ΕΛ . . . Σ)	40. φῶν Δ(ιονυ)σοδώρου Ἄρκεφῶν (Τ)ωμυρίωνος (?) Τωμυρίων (?) Ἄρκεφῶντος Νικόστρατος Ἀρτέμωνος Ἀπολλώνιος (Α)εάδα Αε(άδα)ς Λεάδα (?)
45.	. ἸΑΘ . . ΠΟΣ . ΟΤΤ . . . ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ . ΩΠ . . ΟΣ ΕΣΤΙΑΙΟΥ . ΥΣ . . . ΡΟΣ . ΟΙ ΑΡΔΟΣ	45.	Ἰαθ(ιπ)πος Κόττι(υφος) Φιλοξένου Ζώπ(υρ)ος Ἐστιαίου Αὔς(ανδ)ρος
50. ΘΑΛΙΔΑΙ ΑΡΤΕ . ΩΝ) ΝΕ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΟΣΙΔΙΠΠΟΥ . Ν ΝΗΟΥ ΠΡΩΤΑΙΣΟΣΑΙΝΗΟΥ	50.	Αἰ)θαλίδαι Ἀρτέ(μ)ων Ἀρτέμωνος νέος (?) Ἀπολλώνιος Ποσιδίππου Αἰ)νήου Πρώτα(ρχ)ος Αἰνήου
55.	ΠΑΜΦΙΛΟΣ) . ΕΙΔΟΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝ) ΛΕΥΚΙΟΣ	55.	Πάμφιλος Παμφίλου Ἰσ)εἰδοτος (?) Ἀλεξάνδρου Στρατίων Διοδώρου Στρατών Στρατώνος Λεύκιος
60.	. ΥΔΩΤΟΣΑΡΤΕ . . ΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ) . ΗΝΑΙΟΣ ΦΙΛΩΤΟΥ ΞΕΙΔΩΤΟΣΦΙΛΩΜΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ)	60.	Κυδωτος (?) Ἀρτέμωνος Διονύσιος Διονυσίου Α)ηνατος Φιλώτου Ἰσ)εἰδ(θ)τος Φίλω(ν)ος Τιμοκράτης Τιμοκράτους
65.	ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ) ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΝΕ	65.	Τιμοκράτης Τιμοκράτους Ποσιδίππος Ἀπολλωνίου Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου νέος (?)
 ΕΥΠΥΡΙΔΑΙ	
70.	ΕΟΓΕΝΗΣ) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥ	70.	Εὐπυρίδαι Θ)εογένης Θεογένους Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Διονύσιος Σωστράτου

	.. ΜΟΣΘΕΝΗΣ . ΠΟΛΛΟΥ		<i>Δημοσθένης (Α)πόλλου</i>
	.. ΟΓΕΝΗΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ		<i>Θεογένης Ἀπολλοφάνου</i>
	... ΔΩΡΟΣΔΗΜΟΦΙΛΟΥ		<i>... δωρος Δημοφίλου</i>
75.	.. ΟΚΛΗΣΕΥΝΙΚΟΥ	75.	<i>.. οκλής Εύνικου.</i>
	. ΑΔΙΑ) ΞΩΠΥΡΟΥ		<i>. αδια(ς) Ξωπύρου</i>
	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΦΙΛΩΝΟΣ		<i>Ἀριστοτέλης Φίλωνος</i>
	.. ΛΩΝΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥ		<i>Φίλων Ἀριστοτέλου</i>
	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΝΙΚΙΟΥ		<i>Ἀριστοτέλης Νικίου</i>
80.	ΝΙΚΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥ	80.	<i>Νικίας Ἀριστοτέλου</i>
	. ΥΛΟΣΙΣΙΓΕΝΗΣ		<i>Αὔλος Ἰσιγένης</i>
	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ		<i>Δημοσθένης Ἀπολλωνίου</i>
	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ		<i>Ἀπολλώνιος</i>
	. ΩΠΥΡΟΣ ΘΕΟΓΕΝΟΥ		<i>Ξωπύρος Θεογένου</i>
85.	. ΠΙΓΕΝΗΣΦΙΛΩΝΟΣ	85.	<i>Ἐπιγένης Φίλωνος</i>
	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)		<i>Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου</i>
	... ΙΟΧΩΣΗ ... ΔΟΥ		<i>Ἄντιοχ(ος) Ἡ(ρών)δου (?)</i>
	. ΙΚΩΔΗΣΑΝΤΙΟΧΟΥ		<i>Νικώδης Ἀντιόχου</i>
	... ΟΜΑΧΟΣΣΩΚΛΕΟΥΣ		<i>Νικόμαχος Σωκλέους</i>
90. ΣΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ	90.	<i>....ς Ἀριστομάχου</i>
	ΘΕΟΚΛΕΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ		<i>Θεοκλ(ή)ς Ἀλεξάνδρου</i>
	ΕΥΔΗΜΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ		<i>Εὔδημος Θεοδώρου</i>
	. ΗΝΑΙΟΣ ΑΚΑΜΑΝΤΟΣ		<i>Ἀηναῖος Ἀκάμαντος</i>
	ΜΟΣΧΙΩΝ ΔΙΟΔΩΡΟΥ		<i>Μοσχίων Διοδώρου</i>
95.	ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ	95.	<i>Διόδωρος Μοσχίωνος</i>
	. ΑΑΡΚΟΣΝΕΜΕΓΟΣ		<i>Μάαρκος Νεμέ(τι)ος (?)</i>
	. ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΟΥ		<i>Ἀπολλώνιος ου</i>
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)		<i>Διονύσιος Διονυσίου</i>
	ΠΟΛΥΦΡΩΝΗ ΟΥ		<i>Πολύφρων Ἡ(γησί)ου (?)</i>
100.	ΠΥΘΩΝΜΕΝΕ . . . ΟΥ	100.	<i>Πύθων Μενε(δήμ)ου</i>
	ΠΥΘΩΝ)		<i>Πύθων Πύθωνος</i>
	ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ		<i>Ἡλιόδωρος</i>
	.. ΥΦΑΝΗΣ ΧΑΙ		<i>Θουφάνης Χαί</i>
	ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ		<i>Νικόμαχος</i>
105.	. ΥΘΟΚΡΙΤΟΣ	105.	<i>Ἠυθόκριτος</i>
	... ΧΟΛΑΟΣ)		<i>Ἴσχόλαος Ἴσκολάου (?)</i>
	... ΠΙΩΝΕΥΚΛΕ ...		<i>... πίων Εὐκλεί(ους)</i>
	... ΟΤΟΣΓΟΡΙ		<i>... οτος Γοργίου</i>

 ΙΩΝΧΡΙΕ ...		
110. ΛΗΣΓΟΡΙ ...	110. λης Γορ(γίου
 ΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
	... ΟΣΘΕΝΗΣΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ		... οσθένης Ἀπολλ(ω)νίου
	... ΣΟΔΩΡΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ		... σόδωρος Διογένους
	.. ΧΟΛΕΙΔΑΙ		Χολ(λ)είδαι
115.	.. ΑΤΗΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ	115.	Κρ)άτης Είρηναίου
	.. ΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ		Λεω)κράτης (?) Φιλοκράτους
	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΘΕΟΦΙΔΟΥ		Ἀλέξανδρος Θεοφί(λ)ου
	.. ΜΗΤΡΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣΘΕ		Δη)μήτρ(ι)ος Ἀντιόχ(υ
	. ΝΘΟΣ)		Ἄνθος Ἄνθου
120.	ΝΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΑΝΔΡΟΥ	120.	Νι(κ)οκράτης Φιλάνδρου
	.. ΚΟΛΑΟΣΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥ .		Νικόλαος Τιμοκράτου(ς
	. ΕΚΜΟΣΛΙΚΙΝΙΟΣ		Δέκμος Λικίνιος
	.. ΤΑΙΟΣ ΣΩΣΙΒΙΟΥ		.. ταῖος Σωσιβίου
	. ΕΟΦΙΛΟΣΕΡΜΑΙΣΚΟΥ		Θε)όφιλος Ἐρμαῖσκου
125.	. ΤΡΑΤΩΝΕΡΜΑΙΣΚΟΥ	125.	Σ)τράτων Ἐρμαῖσκου
	. ΥΔΗΜΟΣ ...		Ε)ϋδήμος ...
	.. ΥΚΙΟΣ ...		Λεύ)κιος ..
	... ΚΙΟΣ .		Λεύ)κιος ..
 Ο

Col. B., paa den smalle Side.

	ΙΕ ΛΕΥΚΟΝΟΕΙΣ		.. Λευκονοεῖς
	ΔΗΜΟΦΙΛΟΣΤΙΜΑΙΟΥ		Δημόφιλος Τιμαίου
	ΤΙΜΑΙΟΣ ΧΑΒΡΙΟΥ		Τιμαῖος Χαβρίου
	ΔΕΚΜΟΣ		Δέκμος
5.	ΤΕΜΑΓΕΝΗΣ	5.	Τ(ε)μαγένης
	ΔΗΜΗΤΡ ... ΓΑ		Δημήτρ(ιος) ... (Π)α-
	. ΗΜΟΝΟΥ		ρα)μόνου
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΟΛΥ		Διονύσιος Πολυ-
	ΧΑΡΜΟΥ		χάρμου

Denne Fortegnelse ligner Corp. Inscr. Nr. 172, men den er meget større. Alle de c. 130 Personer, som her opregnes, henhøre til *γενλή Λεωντίς*, men kun til 6 Demer. Hvis vi havde Listen fuldstændig, vilde Antallet formodentlig for denne ene Stamme løbe op til det Tredobbelte i det Mindste, og for alle 12 Stammer til henimod 5000. Foran een Demos, Leukonoe, staaer ΙΕ. Det kan være Taltegnet 15. I saa Fald maa der ogsaa foran alle de andre Demer have staaet en Angivelse af, hvormange Medlemmer de have leveret til denne Liste.

Hvilken Slags Personer denne Liste indeholder, derom tør jeg ikke vove nogen Gisning, ligesaa lidt som om Corp. Inscr. Nr. 172. Boeckh indsaar, at det hverken var en Fortegnelse over Prytaner eller over Epheber, og satte den, af Mangel paa bedre Plads, under Tituli militares; men Overskriften, hvoraf kun de tre sidste Bogstaver TAL vare bevarede, vovede han ei at udfylde. Bergk har været dristigere. Han har i Rheinisches Museum, Neue Folge VII, S. 130 ff., forledet af den særdeles vigtige Fortegnelse over Diætererne fra Aar 337, som er udgivet af Meier og Ross i Die Demen von Attika S. 22, meent, at det skulde være *Διατητάι*. Men hans Hypothese forekommer mig altfor dristig til at vinde mange Tilhængere, og det her offentliggjorte Document kunde maaskee overbevise den skarpsindige Forfatter selv derom.

Til Besvarelse af dette Spørgsmaal er det neppe uvigtigt at lægge Mærke til, at de optegnede Personer undertiden synes at være Brødre, som Leadas' Sønner L. 43 og 44, Æneas' L. 53 og 54, Apollonios' L. 66 og 67. Gjentakelsen af samme Navn i L. 64 og 65 beroer vel kun paa en Skrivfeil. Sikkrere synes det, at Sønnerne oftere er nævnt lige efter Faderen, som L. 10 og 11 Chilon Philinos' Søn og Philinos' Chilons Søn, L. 40 og 41 Arkephon Tomyrions Søn og Tomyrion Arkephons, 77 og 78 Aristoteles Philons Søn og Philon Aristoteles', 79 og 80 Aristoteles Nikias' og Nikias Aristoteles' Søn, 100 og 101 Python Menedemos' og Python Pythons Søn. Tre Gange, L. 13, 51 og 67 finde vi Tegnet ΝΕ, hvilket jeg formoder bør læses *νέος*, ung.

Navnene ere for det meste fuldstændige eller lette at udfylde. Iblandt de mere tvivlsomme Supplemerter vil jeg nævne *Ἰσιδοτος* for *Ἰσίδοτος*, som jeg har sat L. 56 og 63. Faderens Navn mangler, uden at Brøndsted har angivet, at det oprindelig har staaet paa Stenen, L. 45, 48 og 83. L. 34 har en besynderlig Form. Der er vist en Feil, thi jeg tør ikke gjøre det gjældende som en romersk Indflydelse, at Manden har to Navne: Demetrius Demetrii f. Alexas. Vi finde ikke faa romerske Navne, dels Fornavne, der benyttes paa græsk Viis, Lucius L. 19, 25, 32, 59, 127, 128, Publius L. 25, dels fuldstændige romerske Benævnelser bestaaende af Fornavn og Familienavn, L. 5 L. Popillius, 21 P. Turranius, 96 M. Nemetius (?), 122 D. Licinius, Col. B, L. 4—5 Decimus Timagenes, Col. A, L. 81 Aulus Isigenes.

2.

Hos en simpel Mand i Udkanten af **Athen**.

ΙΕΙΣ
ΣΤΡΑΤΟΣΓΑΝΘΗΝΟΡΟΣ
ΚΥΟΗ · ΡΙΟΙ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΤΙΜΟΚΛΕΙΔΟΥ
5. ΝΙΚΗΤΗΣΓΡΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΙΣ

Στειροεις el. Παιαν)εις el. Α.
.... στρατος Παντήνορος
Κυθή(ρ)οιοι
Τιμόθεος Τιμοκλείδου
Νικήτης Προμένους 5.
Κυδαθηναίεις

	ΑΙΣΧΥΛΟΣΓΝΩΣΙΟΥ	<i>Αἰσχύλος Γνωσίου</i>	
	ΧΑΡΙΑΔΗΣΕΡΜΟΘΕΟΥ	<i>Χαριάδης Ἐρμοθέου</i>	
	ΑΜΕΙΝΟΚΛΗΣΤΑΧΥΛΛΟΥ	<i>Ἀμεινοκλῆς Ταχύλλου</i>	
10.	ΣΤΡΕΦΕΝΕΩΣΕΥΔΩΡΟΥ	<i>Στρεφένεως Εὐδώρου</i>	10.
	ΕΥΧΘΟΝΙΟΣ ΕΠΙΜΗΔΕΙΔΟΥ	<i>Εὐχθόνιος Ἐπιμηδείδου</i>	
	ΕΡΙΓΕΝΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ	<i>Ἐπιγένης Ἐπιγένους</i>	
	ΒΟΩΝ ΜΕΝΙΠΠΟΥ	<i>Βοων Μενίππου</i>	
	ΤΕΙΣΑΜΕΝΗΣ ΠΥΘΟΝΙΚΟΥ	<i>Τεισαμένης Πυθονίκου</i>	
15.	ΦΑΝΟΚΡΙΤΟΣ ΛΙΓΑΡΩΝΟΣ	<i>Φανόκριτος Λιπαρώνος</i>	15.
	ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ	<i>Εὐπόλεμος Καλλικράτου</i>	
	ΗΓΗΤΩΡ ΛΥΣΙΓΓΟΥ	<i>Ἠγήτωρ Λυσίππου</i>	
	ΑἼΩΝ ΑἼΩΝΟΣ	<i>Αἴων Αἴωνος</i>	
	ΑἸΘΑΛΙΔΑΙ	<i>Αἰθαλίδαι</i>	
20.	ΧΑΙΡΩΝΔΗΣ ΘΡΑΣΩΝΙΔΟΥ	<i>Χαιρώνδης Θρασωνίδου</i>	20.
	ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ΘΟΥΚΛΕΙΔΟΥ	<i>Λυσίμαχος Θουκλείδου</i>	
	ΠΟΤΑΜΙΟΣ	<i>Ποτάμιος.</i>	
	ΙΤΙ.	...	

Denne Indskrift ligner ved første Øiekast de Lister over Prytanerne, som vi finde i Corp. Inscr. n. 190 ff., hvor Prytanerne af samme Stamme opregnes efter deres Demer. Men de her forekommende Demer høre ikke til samme Stamme; *Κυθήριοι* og *Κυδαθηναίεις* høre til *Πανδιονίς*, medens *Αἰθαλίδαι* og *Ποτάμιοι* høre til *Αεωνίς*. Det maa altsaa være en anden Anledning, der har forenet disse Mænd; men det er i ethvert Tilfælde paafaldende, at Stammeadskillelsen mangler; man tør vel ei antage, at *Αεωνίδος* i Afskriften er udfaldet foran *Αἰθαλίδαι*. Denne Indskrift indeholder ikke faa sjeldne Navne, som man forgjæves søger hos Pape, som *Πανήνωρ*, *Τάχυλλος*, *Στρεφένεως*, *Εὐχθόνιος* (*Ἐπιμηδείδης* skal vel være *Ἐπιμηλείδης*) *Βοων*, *Λιπαρών*, *Αἴων*.

3.

„I Athen indmuret i et Huus bagved Kirken	<i>Ἀγ. Δημήτριος Κατηφόρης.</i> ”
ΝΕΙΚΗΣΑΣ ΠΟΛΕΜΑΡ	<i>Νεικήσας πολεμάρχος Ἀπολλοφάνης</i>
ΧΟΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΕΥΦΕ	<i>Εὐφ(ή)μου</i>
ΜΟΥΛΑΜΠΑΔΕΘΗΚΕΘΕ	<i>Λαμπάδ, ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνιστα-</i>
ΟΙΕΤΟΙΕΝΕΝΙΣΤΑΔΙΟΙΣ	<i>δοῖς</i>

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ ΑΒΑΣΚΑΝΤΟ.

παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου.

Denne Indskrift er, ligesom Corp. Inscr. Nr. 243, sat af en Seirherre i Fakkelløb, der indvier Seirsbelønningen til de Guder, hvem man hædrede ved denne Kamp. Fakkelløbet er ofte omtalt hos de gamle Forfattere og i Indskrifterne. Det foretoges ei blot til

Ære for visse Lysguddomme, men og som en Övelse af Epheberne i Gymnasierne. Saaledes her, hvor Guderne kaldes *ἐνσιάδιοι* eller *ἐνστάδιοι*, et nyt Ord, der minder om Hermes *ἐναγώνιος*. Seirherren er her ikke den Yngling, der først har bragt den brændende Fakkelt til Maalet — ogsaa de kaldes Seirherrer i Corp. Inscr. Nr. 244 og 287 — men Lampadarchen, der med sin Klasse Epheber har overvundet de andre. Denne Apollophanes er tillige Polemarch; vi see deraf, at den Lov, som gjaldt i Demosthenes' Tid, at Archonterne vare fritagne for de enkyklike Liturgier, ikke har været gjældende i den romerske Keisertid.

Υ er, som i enkelte senere Indskrifter, skrevet Ψ.

4.

Corp. Inscr. Nr. 282 findes hos Bröndsted i en meget correctere Afskrift end den Fourmontske, som Boeckh benyttede. Bröndsteds Afskrift stadfæster for det Meste Boeckhs Rettelser. I L. 10 har Br. ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ · ΟΙΝΟΥ. L. 14 ΕΛΤΑΣ; Kröllen foran E er ikke et A, men et Brud i Stenen. L. 17 ΠΡΟΤΑΝΙΣ · ΔΙΟΝΥΣΦΥΣΙΣ · L. 23 ΑΝΤΑΣ · ΕΙΣΑΣ ΡΙΜΟΣ. L. 24 Slutn. ΓΕΡ, saa at Boeckhs Gisning *Γερμανιζήοις* ikke mere er blot Gisning.

De allerfleste Navne ere adskilte ved Puncter imellem. Jeg har dog derfor ikke anseet det for nödvendigt at optrykke det Hele; men jeg vil meddele Begyndelsen til en lignende Indskrift, som Bröndsted fandt hos Præsten ved den nysnævnte Demetrios-Kirke. Indskriften havde over 28 Linier, men kun Begyndelsen var læselig.

ΝΗΙΚ
ΕΠΙΛΥΣΙΑΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ....ΝΟΥΣΤ....
ΜΑΡΑΘ...ΝΩ.....

Τύχη Κ(αίσαρος
Ἐπὶ Λυσιάδου ἄρχοντος,
κοσμητέοντος . . .

5.

ΝΙΚΑΡΕΤΗΤΕΛΕΣΙΦΡΟΝΟΣΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΥ

Νικαρέτη Τελεσίφρονος Μυρρινουσίου

6.

ΦΙΛΟΓΕΙΘΗΣ
ΠΡΟΣΓΑΛΤΙΟΣ

Φιλοπείθης
Προσπάλιος

ΕΥΞΕΝΙΔΗΣ
ΠΡΟΣΓΑΛΤΙΟΣ

Ευξενίδης
Προσπάλιος

ΑΜΦΙΣΘΕΝΗΣ
ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΥ
ΠΡΟΣΓΑΛΤΙΟΣ

Ἀμφισθένης
Ἀμφιδεξίου
Προσγάλιος

7.

I det gamle **Tegeas** Ruiner, i en Kirke i Landsbyen *Παλαιό-Ἐπισκοπή*, fandtes en høist interessant Indskrift, hvoraf Boeckh har udgivet nogle Brudstykker i Corpus Inscr. Nr. 1513. Brøndsted saae og afskrev den samme paa Zante, hos den engelske Oberst Ross. Stenen var i dens daværende Tilstand omtrent 1½ Alen høi, og nederst, hvor den var bredest, henved 1 Alen bred. Overskriften var allerede da tabt. Den lød saaledes:

Ἐν ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπιακοῖς τῷ μεγίστῳ καὶ κεραινοβόλῳ Διὶ ἀνάτεθειμένοις ἐκομίσαντο τοὺς στεφάνους.

De følgende Navne ere hos Boeckh urigtigt ordnede og unøiagtigt skrevne. Leake har givet en Deel deraf i Morea Nr. 1, og tilføiet, at til Venstre findes en lignende Spalte med Navne, endnu mere udvisket. Brøndsted har ikke blot denne Spalte, men endog lidt af den foregaaende.

A.

B.

C.

		ΙΕΡΗΣΣΩΚΡΕΤΗ .	
		ΙΓΓΟΘΟΙΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	
		ΠΕΡΙΛΑΟΣΣΙΜΩΝ . .	
	.. ΙΔΑΥ	ΔΕΞΙΑΣΜΝΑΣΙΣΤΡΑΤΟ	
5.	ΦΙΛΩΝΟΣ	ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑ.. 5.	
	ΟΣ	ΕΓΨΑΘΑΝΑΙΑΝΓΟΛΙΤΑΙ	
	ΩΤΕΛΕΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΓΑΜΩΝΑΝΤΙΦΑΤΟΣ	
	ΛΗΘΙΚΕΟΣ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΕΠΙΤΕΛΕΟΣ	
	ΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ		
10.	ΛΑΣΓΥΘΑΓΓΕΛΙΑΣ	ΚΡΑΡΙΩΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	
	ΕΝΟΦΑΝΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	ΛΙΣΩΝΜΙΚΙΩΝΟΣ	10.
	ΝΙΚΙΑΣΝΙΚΟΔΑΜΩ	ΑΓΑΣΕΑΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΟΣ	
	. ΣΟΔΑΜΟΧΡΕΙΜΙΑΥ	ΓΟΡΓΙΓΓΟΣΓΟΡΓΙΟΣ	
	ΚΑΛΛΙΑΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	ΙΕΡΩΝΙΓΓΩΝΟΣ	
15.	.. ΤΟΙΚΟΙ	ΤΕΛΕΣΤΑΣΓΑΧΩ	
	ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΓΟΛΛΩΝΙΔΑΥ	ΟΔΛΙΟΣΕΡΓΟΝΙΚΩ	15.
	ΓΙΣΤΟΚΛΗΣΦΙΛΛΙΑΥ	ΜΕΤΟΙΚΟΙ	
	ΣΩΣΙΚΛΗΣΜΟΣΧΩ	ΘΕΟΔΩΡΟΣΓΡΑΞΙΔΑΜΩ	
	ΟΝΑΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙΑΥ	ΛΑΜΙΣΟΣΥΠΕΡΑΝΘΕΟΣ	
ΛΕΟΣ	20. ΧΑΡΜΙΩΝΕΕΝΩΝΟΣ	ΑΓΟΛΛΩΝΙΑΤΑΙ	
	ΑΓΕΜΑΧΟΣΑΓΙΑΥ	ΘΡΑΣΕΑΣΦΙΛΩΝΟΣ	20.

Α.	Β.	Γ.
	ΑΓΟΛΛΩΝΙΑΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΓΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΣΞΕΝΟΦΑΝΕΟΣ
	ΣΙΜΙΔΑΣΘΙΞΩΝΟΣ	ΞΕΝΟΤΙΜΟΣΕΥΜΗΛΙΔΑΥ
ΑΥ	ΙΜΓΕΔΟΚΛΗΣΘΕΟΤΙΜΩ	ΤΙΜΟΚΛΗΣΤΙΜΟΚΡΕΟΣ
ΔΙΚΩ	25. ΙΓΓΙΚΟΣΑΛΕΞΙΑΔΑΥ	ΜΙΚΙΩΝΓΟΡΓΩ
	ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΣΕΥΡΥΤΜΩ	ΦΑΝΕΙΑΔΑΣΦΙΛΟΚΛΕΟΣ 25.
	ΜΕΤΟΙΚΟΙ	ΔΑΜΟΚΛΗΣΑΓΟΛΛΩΝΙΔΑΥ
	ΑΡΙΣΤΟΚΙΟΣΕΥΓΡΑΚΤΑΥ	ΜΕΤΟΙΚΟΙ
Ι..	ΙΓΓΟΘΟΙΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΔΑΜΟΚΛΗΣ
.ΑΧΩ	30. ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΣΘΕΟΚΛΕΟΣ	ΙΕΡΗΣΦΙΛΟΔΑΜΟΣ
	ΜΕΓΑΛΙΑΣΜΕΓΑΛΙΑΥ	ΕΓΑΘΑΝΑΙΑΝΓΟΛΙΤΑΙ 30.
	ΕΥΘΥΚΡΕΤΗΣΓΟΛΕΑΥ	ΔΑΜΕΣΑΣΦΥΤΙΩ... .
ΑΣΥΜΗΔΕΟΣ	ΙΕΡΗΣΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ	ΦΙΛΩΝΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟ .
	ΚΡΑΡΙΩΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΙΓΑ... .
ΤΕΙΑΥ	35. ΑΛΚΙΣΘΕΝΗΣΛΥΣΙΣΤΡΑΤΩ	ΜΕΤΟΙΚΟΙ
ΔΑΜΟΦΑΝΤΩ	ΕΓΑΙΝΕΤΟΣΓΟΡΓΙΓΓΙΔΑΥ	ΟΛΥΝΓΙΟΔΩΡΟΣΟΛ... 35.
ΕΙΝΙΑΥ	ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΣΑΓΑΘΙΑΥ	ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣΔΕΞ... .
ΣΤΡΑΤΩ	ΜΕΤΟΙΚΟΙ	ΑΡΙΣΤΕΙΔΑΣΔΙΩΝΟ .
ΚΛΕΟΣ	ΑΡΙΣΤΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	ΚΡΑΡΙΩΤΑΙΓΟΛΙΤ... .
ΛΕΟΣ	40. ΣΕΥΘΑΣΣ... Ω	ΚΛΕΑΣΘΙΑΣΕΑ... .
ΚΛΥΟΣ		ΔΙΟΚΛΗΣΕΓΑΛΚΕ... 40.
ΜΝΑΣΤΑΥ		ΝΙΚΑΣΙΑΣΛΑΚΡΙ .
ΙΓΓΟΘΟΙΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΑΓΟΛΛΩΝΙΑΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΣΔΕΙ .
ΩΝΟΣ	ΔΕΞΙΑΣΣΩΣΕΛΕΟΣ	ΝΕΟΚΛΗΣΘΕΟΧΑΡ .
ΕΤΩ		ΝΙΚΙΑΣΑΛΚΙΣΘΕΝΕ .
45. ΚΟΛΑΥ		ΚΑΛΛΙΓΑΤΑΣΙΕΡΟ... 45.
ΡΙ	ΙΓΓΟΘΟΙΤΑΙΓΟΛΙΤΑΙ	ΚΑΡΑΝΙΟΣΑΙΣΧΡ... .
ΑΝΔΑΥ	ΑΡΙΣΤΑΙΟΣΤΙΜΟΣΤΡΑΤΩ	ΜΕΤΟΙΚΟΙ
....	45. ΕΥΔΟΞΟΣΚΛΕΑΙΝ... .	ΦΙΛΙΣΤΙΔΑΣΕΥΦΡ .
ΦΑΛΛΙΝΟ... ΟΙ... .	ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΚΑΛΛΙ .
50. ΙΓΓΟΣΘΕΝΕΟΣ	ΝΙΚΑΣΙΓΓΟΣΑΣΦΑ... .	ΙΕΡΗΣΤΙΜΟΚΡΕΤΗ . 50.
.ΓΟΣΑΛΚΙΑΥ	ΕΓΑΘΑΝΑΙΑΝΓΟΛΙΤΑΙ	ΚΡΑΡΙ... . ΓΟΛΙΤΑΙ
ΙΓΟΛΙΤΑΙ	.. ΓΑΡΧΟΣΔΙΟΦΑΝΤΩ	ΣΘΕΝ... . ΑΥ
	50. ΑΤΑΙ	ΑΥ

A.	B.	C.
Vi læse kun Slutningen af adskillige Navne, som L. 33 (Θρ)ασυμηδέος. 36. Δαμοφάντω.		Ἰέρης Σωκράτης
42. Ἴπποθοῦται πολίται. 50. Ἴπποσθένης.	... ἰδαν	Ἴπποθοῦται πολίται
52. (Κραριώτα)ι πολίται.	Φίλωνος	Περίλαος Σίμωνος
	... ε)ος	Δεξίας Μνασιστράτ(ω
	Σωτέλεος	Δαμόστρατος Ἀριστοδά(μω 5.
	.. ληονίκεος	Ἐπ' Ἀθαναίαν πολίται
	Κραριώ)ται πολίται	Ἀριστοπάμων Ἀντιφ(ῶν)τος
10. .. λας Πυθαγγελία(ν)	Κραριώ)ται πολίται	Ἀγαθοκλῆς Ἐπιτέλεος
Ξενόφρατος Ἀρίστωνος	Αἰῶων Μικίωνος 10.	Ἀγασέας Ἀριστοφάνεος
Νικίας Νικοδάμω	Ἀγασέας Ἀριστοφάνεος	Γόργιππος Γόργ(ω)?
Ἰσόδαμο(ς) ... μίαν	Γόργιππος Γόργ(ω)?	Ἰέρων Ἴππωνος
Καλλίας Ἀρίστωνος	Ἰέρων Ἴππωνος	Τελέστας Πάχω
15. Μέτοιχοι	Τελέστας Πάχω	Ὀδ(α)τος Ἐργονίκω 15.
Δαμάτριος Ἀπολλωνίδαν	Ὀδ(α)τος Ἐργονίκω	Μέτοιχοι
Πιστοκλῆς Φιλλίαν	Μέτοιχοι	Θεόδωρος Πραξιδάμω
Σωσικλῆς Μόσχω	Θεόδωρος Πραξιδάμω	Λάμισ(κ)ος Ὑπεράνθεος
Ὀνάσιμος Καλλίαν	Λάμισ(κ)ος Ὑπεράνθεος	Ἀπολλωνιάται
20. Χαριμίων Ξένωνος	Ἀπολλωνιάται	Θρασέας Φίλωνος 20.
Ἀγέμαχος Ἀ(γ)λίαν	Θρασέας Φίλωνος	Πατροκλείδας Ξενοφάνεος
Ἀπολλωνιάται πολίται	Πατροκλείδας Ξενοφάνεος	Ξενοτίμος Εὐμηλίδαν
Σιμίδας Θίξωνος	Ξενοτίμος Εὐμηλίδαν	Τιμοκλῆς Τιμοκ(λ)έος
Ἐμπεδοκλῆς Θεοτίμω	Τιμοκλῆς Τιμοκ(λ)έος	Μικίων Γόργω
25. Ἴππικὸς Ἀλεξιάδαν	Μικίων Γόργω	Φανειάδας Φιλοκλέος 25.
Δαμαίνετος Εὐρύ(θ)μω	Φανειάδας Φιλοκλέος	Δαμοκλῆς Ἀπολλωνίδαν
Μέτοιχοι	Δαμοκλῆς Ἀπολλωνίδαν	Μέτοιχοι
Ἀριστό(β)ιος Εὐπράκταν	Μέτοιχοι	Δαμοκλῆς
Ἴπποθοῦται πολίται	Ἀριστό(β)ιος Εὐπράκταν	Ἰέρης Φιλόδαμος
30. Θεοκλείδας Θεοκλέος	Ἴπποθοῦται πολίται	Ἐπ' Ἀθαναίαν πολίται 30.
Μεγαλίας Μεγαλίαν	Θεοκλείδας Θεοκλέος	Δαμέας Φυνίωνος
Εὐθυκρέτης Πολέαν	Μεγαλίας Μεγαλίαν	Φίλων Ἀριστοτέλεος
Ἰέρης Δαμόστρατος	Εὐθυκρέτης Πολέαν	Καλλίστρατος Ἴπ(π)ά(σω)?
Κραριώ)ται πολίται	Ἰέρης Δαμόστρατος	Μέτοιχοι
35. Ἀλκισθένης Ἀσιστράτω	Κραριώ)ται πολίται	Ὀλυνπιόδωρος Ὀλυν(πι)οδώρου 35.
Ἐπαίνετος Γοργιπίδαν	Ἀλκισθένης Ἀσιστράτω	Δεξικράτης Δεξι(κ)ράτεος
	Ἐπαίνετος Γοργιπίδαν	

B.
Δαμαίνετος Ἀγαθίαν
 Μέτοικοι
Ἀρίστων Ἀρίστωνος
 40. *Σεύθας Σ...ω*
Ἀπολλωνιάται πολίται
Λεξίας Σω(τ)έλεος
Ἴπποθοῦται πολίται
Ἀρισταῖος Τιμοστράτω
 45. *Εὐδοξος Κλειαν(έτω*

Νικάσιππος Ἀσφαλίω
Ἐπ' Ἀθαναίαν πολίται
Ἴπ)παρχος Διοφάντω

C.
Ἀριστείδας Διώνος
Κραριώται πολίται
Κλεασθίας Εα...
Διοκλῆς Ἐπάλκεος 40.
Νικασίας Λακρί(τω
Δαμαίνετος Δει...
Νεοκλῆς Θεοχάρ(αν
Νικίας Ἀλκισθένης
Καλλιπάτας Ἴερο... 45.
Καράνιος Αἰσχρω(νος
 Μέτοικοι
Φιλιστίδας Εὐφρ...
Σωσικράτης Καλλί(αν
Ἰέρης Τιμοκρέτης 50.
Κραριώται πολίται
Σθεν..... αν
 αν

En Sammenligning med Corpus Inscriptionum viser, at Boeckh ikke har havt Andet end den tredje Spalte; Lin. 1—27 ere hos ham 30—53, Lin. 28—51 ere hist 5—28; Boeckhs Lin. 54 er Lin. 24, og hans Lin. 55 er Lin. 27 eller beroer paa en reen Feiltagelse.

Indskriften indeholder en Fortegnelse over dem, der have seiret i de olympiske Lege, ikke ved den berømte panhelleniske Fest, men ved en særlig tegeatisk Fest for den store Lynsvinger. Seirherrerne opregnes efter de 4 Stammer, som ogsaa nævnes af Pausanias VIII, 53, 3: *Κλαρεῶτις*, *Ἴπποθοῦτις*, *Ἀπολλωνεᾶτις* og *Ἀθανεᾶτις*; her hedde de *Κραριώται*, *Ἴπποθοῦται*, *Ἀπολλωνιάται* og *Ἐπ' Ἀθαναίαν*. Foruden de egentlige Borgere, *πολίται*, høre der ogsaa *μέτοικοι* til enhver Stamme. De angives Aar for Aar; Aaret benævnes efter en Præst. Vi have i vort Brudstykke 4 saadanne, Damostratos, Sokretes, Philodamos og Timokretes.

Indskriften er et interessant Vidnesbyrd om den tegeatiske Dialekt, og er som saadant benyttet af Ahrens (De Græcæ linguæ dialectis I p. 231 ff.). De meest fremtrædende Eiendommeligheder ere: Endelsen *ης* for *εις* i *ἰέρης*; Genitiven *αν* af Nominativ *ας* og *ω* af Nom. *ος*, hvilket synes at være uden Undtagelse, hvorfor jeg heller ikke i Col. B, L. 40 har vovet at supplere *Σεύθας Σ(εύθ)ω*, thi det skulde være *Σεύθαν*; Genitiven *κλέος* af *κλῆς* (Col. B, 30 og C, 23 og 25); *κρείης* for *κρατης*, i *Εὐρυκρέτης* B, 32, *Σωκρέτης* C, 1, *Τιμοκρέτης* C, 50, hvorimod der staaer *Λεξικράτης* C, 36 og *Σωσικράτης* C, 49, begge

Metöker, der altsaa have bibeholdt deres Navns oprindelige Form uden at ændre den efter deres nye Fædreland.

Den nøiagtigere Afskrift viser, at nogle høist besynderlig klingende Navne hos Boeckh ere urigtige, som *Δαμέσας, Οὔτιος, Σελάστας, Νάχας* og *Πραξιάλκιος*; den stadfæster Navnet *Καλλιπάτας*, hvorom han tvivlede, og den viser adskillige hidtil ukjendte Navneformer og Navne, som *Πυθαγγελίας* B, 10; *Φιλίας* B, 17; *Σιμίδας* og *Θίξων* B, 23; *Ίππικός* B, 25; *Μεγαλίας* B, 31; *Πολέας* B, 32; *Ἀγασέας* C, 11; *Πάχος* C, 14; *Καράνιος* C, 46.

8.

Brøndsteds Dagböger indeholde en Mængde Indskrifter fra **Delphi**, men de ere næsten alle udgivne enten i Corpus Inscriptionum efter Dodwells eller Köhlers Afskrifter, eller af Leake i Northern Greece II. Dog give Brøndsteds Afskrifter enkelte vigtige Varianten og Supplemen-ter. Saaledes til

Corp. Inscr. n. 1689.

L. 1 Ν...ΓΟΥΛΑΜΙΕΟΣΣΙΜΑΡΓΟΥ

L. 4 ΣΤΑΙΝΟΥ

L. 9 ΝΔΕΑΥΤΑΚΑΙΕΝΓΑΡΑΔΟΣΕΙΚΑΘΩΣ, som Boeckh allerede har efter Conjectur.

L. 11 ΙΝΟΝΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝ og

L. 14 ΟΙΝΟΝΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝ.

Begge Dele ere aabenbart det Samme, nemlig *τὸ κοινὸν τῶν τεχνιτῶν*, smlg. mine Inscriptiones ineditæ p. 27. Det er altsaa en urigtig Gisning af Boeckh, at her skulde være Tale om Viin og Brød.

C. I. 1689 b.

er den første af 4 Amphiktyon-Beslutninger til Ære for fortjente Mænd. De staae alle 4 hos Leake n. 99 og S. 637 f. Hans Afskrift er benyttet af Curtius i Anecdota Delphica p. 48. Den er meget nøiagtig og stadfæstes næsten allevegne af Brøndsteds. Han har kun glemt at angive Adskillelsen imellem de 4 Beslutninger nøiagtig, hvoraf Curtius har ladet sig forlede til at gjøre dem til 3. Og dog er netop dette, efter Brøndsted, meget tydeligt angivet, idet enhver Beslutning har Overskriften ΘΕΟΙΣ med vidt spærrede Bogstaver; saaledes

L. 1	Θ	E	Ο	Ι	Σ
		<i>Νικοδάμου ἄρχοντος ο. s. v.</i>			
L. 12	Θ	E	Ο	Ι	Σ
		<i>Δελφοὶ ἔδωκαν ο. s. v.</i>			
L. 15	Θ	E	Ο	Ι	Σ
		<i>Ἐπὶ Πρακτοῦ ἄρχοντος ο. s. v.</i>			
L. 23	Θ	E	Ο	Ι	Σ
		<i>Ἐπὶ Πρα. ο. s. v.</i>			

I v. 24 har Brøndsted ΑΓΕΛΟΧΟΥ, hvor Curtius formoder *Ἀγέμονος* og v. 25 ΦΙΛΟΓΟΙΝΟΥ, hvor Curtius formoder *Φιλοργίνου*.

C. I. 1690.

De 7 sidste Linier findes hos Leake n. 100. Efter hans og Brøndsteds Afskrift skal der i Lin. 26 staae *ἡμιόδελιον* og ikke *ἡμιόδελον*, saa at Diminutivformen altsaa har været den almindelig brugte, ligesom i Athen *ἡμιοβόλιον*. De første 22 Linier har Brøndsted omtrent som Dodwell i Corp. Inscr.; men dog kunne vi derefter rette:

L. 2 ΤΩΟΔΕΛΟ

L. 3 ΠΙΚΡΑΤΙ

L. 13 ΦΙΛΛΙΔΑΣΟΡΑΣΥΟΣΤΟΥΑΣΤΥ ·· ΚΡΑΤΕΟΣΧΩΡΙΟΥΣΤ

L. 15 ΤΩΝΜΕΤΑΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

L. 18 ΧΩΡΙΟΥΣ · ΑΙ ·· Α · ΕΒΔΕΜΗΚΟΝΤΑ.

9.

„I Delphi paa en Söile.”

ΤΥΧΑ

ΤΟΥΝΕΙΚΑΝΔΡΟΥΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΟΠΙΟΥΙΑΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝΦΙΔ . .

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣΤΟΝΙΠΠΟ

5.

ΩΝΟΚΚΑΘΩΝΟCΔΕΛΦΟCΑΤΙCΔC

ΩΝΠΟΛΛΩΝ:CΥΝΕΥΑΡΕCΤΩΝ

ΩΝΥΩΝΑΥΤΟΥCΩΜΑΓΥΝΑΙΚΗΟΝΤΑΡ

CΥΡΙΟΥΜΝΑΝΤΡΙΩΝΚΑΙΤΑΝΤΕΙ

ΜΑΝ · ΧΩΤΑCΑΝΚΑΘΩCΕΠΙCΤΕΥCΑΤΩΘΕΩ

10.

ΤΑΝ · ΝΑΝΤ . . . ΟΝΟCΕΦΩΕΛΕΥΘΕΡΑΝΕΙΜΕΝΚΑΙ

ΑΝΕΦΑΠΤΟΝΤΟΝΠΑΝΤΑΒΙΟΝΩΗΔΕΝΩΗΔΕΝΤΩ

ΘΗΚΟΥΓΑΙΟΚΑΤΑ . . ΔΕΝΑΤΡΟΠΟΝΕΙΔΕΤΙCΕΦΑ

ΠΤΟΙΤΟΕΠΙΚΑΤΑΔΟΥΝΟΓ . . ΠΑΡΑΜΟΝΑCΒΕΒΑΙΟΝ

ΠΑΡΕΧΕΤΩ . . ΘΕΩΤΑΝΩΝΑΝΟΤΕΑΠΟΔΟΜΕΝΟC

15.

ΚΑΙΒΕΒΑΙΩΤΑΙΚΑΙΠΑΡΑΤΥΧΩΝΚΥΡΙΟCΕCΤΩCΥΛ

ΝΟC

ΠΑΡΑ ΝΩΧΕΛΕΥΘΕΡΑΝ

ΠΑCΑCΔΙΚΑC

Ἄγαθῶν τύχα.

(Ἄρχοντος τοῦ δεινός) τοῦ Νεικάνδρου τὸ δεύτερον, (μηνός

Ποιτη)οπίου ιά, βουλευόντων Φιδ

. . . Ἴπποκράτους το(ῦ) Ἴππο(κράτους

5. (Ὁ δεῖνα τοῦ δεινός) Δελφός ἀπέδοτο
 τῷ (Ἀ)πολλῶνι(ι) συνευαρεστ(εό)ν(των)
 τῶν ὑῶν ἀντοῦ σῶμα γυναικῆον (Π)αρ(α-
 μόναν ἀργ)υρίου μνᾶν τριῶν, καὶ τὰν τει-
 μάν (ἔ)χω (π)ᾶσαν, καθὼς ἐπίστευσα τῷ θεῷ
10. τὰν (ὦ)νὰν Π(αραμ)όν(α)ς, ἐφ' ᾗ ἔλευθέραν εἶμεν καὶ
 ἀνέφαπτον τὸν πάντα βίον. (Βεβαιωτῆρ κατὰ τὸν
 νόμον ὁ δεῖνα?) Εἴ δέ τις ἐφά-
 πτοιτο ἐπὶ καταδου(λισμῷ) Παραμόνας, βέβαιον
 παρεχέτω (τῷ) θεῷ τὰν ὦνὰν ὃ τε ἀποδόμενος
15. καὶ (ὁ) βεβαιωτ(ήρ), καὶ (ὁ) παρατυχῶν κύριος ἔστω συλ-
 έων) Παρα(μόνα)ν ὡ(ς) ἔλευθέραν,
 ἀνυπόδικος ὦν) πάσας δίκας

Indskriften synes at have staaet meget utydeligt, da Afskriften er fuld af Feil. De fleste ere imidlertid let forklarlige og rettes uden Vanskelighed; kun Herrens Navn i Lin. 5 og Vitterlighedsvidnet i Lin. 11 og 12 er aldeles ikke til at udfinde. I Lin. 16 har der maaskee været et Brud i Stenen. Jeg veed i det Mindste ikke, hvad der mangler mellem *συλέων* og *Παραμόναν*. Det er et Frigivelses-Document af den Slags, som ere vel bekendte fra Curtius' *Anecdota Delphica*, hvor Slaven, for en Forms Skyld, bliver solgt til Apollo paa det Vilkaar, at han skal være fri. Dette Document skriver sig fra en temmelig seen Tid; det ligner meest Corp. Inscr. n. 1710, hvor, ligesom her, Dagen i Maaneden er angivet.

10.

I Corp. Inscr. n. 3063 findes en Indskrift, som Boeckh, da han ikke var bleven underrettet om dens rigtige Plads, har sat under Teos. Den henhører til **Pergamon**. Der har Brøndsted fundet den „i et Huus, hvor han maatte hugge Kalken af for at faae den at see”. Den er skrevet i 3 Spalter, af hvilke kun den midterste er nogenlunde bevaret, og det er den, som Pittakis har meddeelt Boeckh. Brøndsteds Afskrift er følgende:

A.	B.	C.
ΝΕΩΣΑΥ		ΑΙΠΕΡΕΩΣ
ΑΕΠΙΒΑΛΛ		ΣΑΓΩΝΟΘΕ
ΕΓΓΥΗΤΩΝΗΠΡΑ		ΔΙΦΙΛΟΣΔΟ
ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣΕΝΑΛ	ΚΙΜΑΙΩ	ΓΓΡΑΦΕΝΤΙ
5· ΟΝΤΩΝΩΙΑΝΤΡΟΠΩΙ	ΥΠΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟ	ΗΝΟΥΤΟΥΠΑΡΗ
ΜΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΩΓΞΕ	ΜΩΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΟΣΚΑΙΤΩΜΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΝ	
ΛΕΣΑΣΤΙΝΙΤΩΝΤΟΙΟΥ	ΤΩΝΥΦΥΜΩΝΤΕΚΑΙΤΩΝΤΗΙΩΝΕΞΕΚΑΤΕ	

A.	B.	C.
ΝΑΠΑΛΛΑΣΣΗΤΑΙΜΗ
ΡΟΣΔΙΑΒΑΛΛΗΤΑΙΑΡ
10. ΓΥΡΙΑΡΧΑΣΑΥΤΩΝΤΩΝ
ΣΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΙΣΛΙ
ΙΣΤΗΜΠΑΝΗΓΥΡΙΓΚΑ
ΨΤΟΣΧΩΡΑΙΠΟΛΥΠΡΑ	ΡΩΝΤΡΙΩΝΑΝΔΡΩΝΚΕΚΥΡΩΜΕΝΩΙΔΥΦΥ
ΜΩΝ ΟΠΕΡΚΡΙΝΩΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΟΠΩΣΥΜΙΝΑΣΦΑΛΕΣΚΑΙΙΣΟΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΙΣΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝΥΠΑΡ
ΧΗΤΟΔΕ.ΙΥΝΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝΑΚΥΡΟΝΕΙ
ΝΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΓΑΡΦΕΣΤΑΙΔΕΚΑΙΕΑΝΤΙ
ΝΑΜΕΤΑΤΑΥΤΑΚΟΙΝΗΚΡΙΝΑΝΤΕΣΜΕΤΑ
15. ΤΟΥΠΕΜΓΟΜΕΝΟΥΑΕΙΕΠΙΤΗΝΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ	ΑΘΗ ΩΙΤ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ - ΟΥΤΩ
ΛΕΣΤΕΡΑΝΥΓΟΛΑ
ΤΩΝΕΣΕΣΘΑΙ

A.	B.
νεως αυ
τιὰ ἐπιβάλλ(οντα
ἐγγυητῶν ἢ προ-
πανηγύρεως ἐν αλ-
5. οντιων ᾧ ἂν τρόπῳ
τῶ)μ παραγινόμενων ξέ-
νων) λέσας τινὶ τῶν τοιού-
των) ν ἀπαλλάσσεται μὴ
..ρος διαβάλληται αρ
10. τοὺς πανηγυριάρχας αὐτῶν τῶν
τοῖς περικειμένοις λι-
ις ἡμὶ πανήγυριν κα-
....χώρα πολυπρα	αι ἱερέως
ς ἀγωνοθε(τ
Δίφιλος, δο-
κιμάζω. (Ἐμμένειν (?) τῷ μὲ)γ γραφέντι
5. ὑπ' Ἀριστομάχο(υ τοῦ (?) Περγαμ)ηνοῦ τοῦ παρ' ἡ..
μῶν ἀποσταλέντος καὶ τῶμ προχειρισθέν-
των ὑφ ὁμῶν τε καὶ τῶν Τητῶν ἐξ ἑκατέ-
ρων τριῶν ἀνδρῶν, κεκυρωμένῳ δ' ὑφ(ῆ-
μῶν. Ὅπερ κρίνω ἀναγραφῆναι εἰς τὸ ἱερὸν
10. τοῦ Διονύσου, ὅπως ὑμῖν ἀσφαλὲς καὶ ἴσον
τοῖς νόμοις εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὑπάρ-
χη, τὸ δὲ ἔνν ὑποκείμενον ἄκυρον εἶ-
ναι. Προσαναγράφεσθαι δὲ καὶ ἐάν τι-
να μετὰ ταῦτα κοινῇ κρίναντες μετὰ
15. τοῦ πεμπομένου ἀεὶ ἐπὶ τὴν διεξαγωγὴν
(τῶν δικῶν συνθήσεσθε?)

C.

10. Αθῆ . .
Ἀρτέμιδος. Οὕτω(ς ἀσφα-
λστέραν ὑπολα
των ἔσσεσθαι

I den midterste Spalte erkjende vi tydelig en Skrivelse fra en overordnet Auctoritet, som har en stadig Gesandt eller Befuldmægtiget i Pergamon, ὁ πεμπόμενος ἀεὶ ἐπὶ τὴν διεξαγωγὴν, Boeckh supplerer τῶν δικῶν: til Jevningen eller Afgjørelsen af Processer og andre Stridigheder. Hvem der har sendt denne Fredsdommer, vide vi ikke: Boeckh siger: en Konge eller en Proconsul; vare vi ubundne med Hensyn til Tiden, kunde vi tilføie: en romersk Keiser, thi vi vide, at Trajan og Hadrian sendte διορθωταί og λογισταί

til Asiens Stæder; men selv, naar vi see bort fra Skrifttegnenes Form, som rigtignok kun er ufuldkommen bekendt, troer jeg dog, at vi have et antageligt Tidsmærke i denne Udsendings Navn, Aristomachos. Da det er en Græker, maae vi vel antage, at det ikke er en romersk Övrighed, men en græsk Konge, der har sendt ham.

Der handles om et Forhold, hvori Stæderne Pergamon og Teos ere deeltagte. En imellem disse Deeltagere opstaaet Tvist er ved Aristomachos' Hjælp bleven afgjort, og der er taget en ny Bestemmelse for Fremtiden, som nu skal træde i den gamles Sted, optegnes i Dionysos' Tempel og have fuldstændig Lovskraft (smgl. Corp. Inscr. n. 3046 Slutn.) Dog skulle Pergamenerne og Teierne efter fælles Overeenskomst i Forbindelse med Gesandten kunne vedtage Forandringer og Tilsætninger. Brudstykkerne af den første Spalte synes at vise, at det Forhold, hvorom der handles, har været Afholdelsen af en fælles Fest, *πανήγυρις*, formodentlig for Dionysos, hvem, som bekendt, Staden Teos særlig var helliget.

12.

Fra **Malta** hidrører følgende Indskrift, som Bröndsted afskrev hos den daværende Eier, Vincenzo Bonavita, der havde erhvervet den efter en engelsk Reisende, Mr. Corner, som døde paa Malta. Det er en hvid Marmorsteen, omtrent en Alen høi, med ret smukke Forziringer, överst en trekantet Gavlj; derunder to Delphiner med en Laurbærkrands imellem.

ΥΠΕΡΤΗΣ	ΤΟΥΑΥΤΟ	Ἐπὲρ τῆς τοῦ αὐτο-
ΚΡΑΤΟΡΟΚΚΑΙΣΑΡΟΣΤ·Ι·ΑΙΛΙΟ..		κράτορος Καίσαρος Τι(του) Αἰλίου(ν) Ἀ-
ΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΣΕΒΑΣ.....		δριανοῦ Ἀντωνεῖνου Σεβαστοῦ Εὐ-
ΣΕΒΟΥΣΥΓΕΙΑΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥ.....		σεβοῦς ὑγείας καὶ αἰωνίου (διαμο-
5. ΝΗΣΟΛΟΥΤΟΥΟΙΚΟΥΑΥΤΟΥΚΑΙ...	5.	νῆς ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τῶν
ΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΠΡΑΚΤΩΝΚΛΕ.....		Ρωμαίων καὶ ἱερᾶς συνκλήτου οἱ
ΤΟΥΣΥΡΙΩΝΔΗΜΟΥ.. ΑΛΟ..		τοῦ Συρίων δήμου....

Det sees, at Indskriften indeholder de bedste Önsker for Antoninus Pius og hans Huus, for Romerne og for Senatet; men det er ikke klart, hvem der har sat den. Det synes at være Repræsentanterne for eller nogle Medlemmer af en Commune, der kaldes ὁ Συρίων δῆμος.

II.

Epigraphiske Meddelelser af Christian Listov.

Min Ven, Christian Listov, nu Rector i Herlufsholm, foretog i Aaret 1850 med offentlig Understøttelse en Reise i Grækenland. Da han erfarede, at jeg var i Færd med at udgive disse epigraphiske Meddelelser, havde han den Godhed at sende mig en Deel Indskrifter, som han havde afskrevet paa forskjellige Steder i Grækenland. De fleste af dem ere imidlertid allerede udgivne af Le Bas, Ross o. A. Følgende ere, saavidt jeg veed, uudgivne.

1.

„Efterfølgende Indskrift staaer paa en lille Plade af fintkornet Marmor, som Dr. Lüth eier. Den er funden i den kongelige Slotshave i **Athen**, fuldstændig for oven og nedent, men afbrudt ved begge Sider.“

ΝΩΝΕΓΩΤΕΟΝΗ
ΟΥΣΓΑΙΔΑΣΟΙΜΑΓ
ΑΝΛΑΒΩΝΘΑΔΕΛΟ
ΥΤΟΥΣΓΡΑΞΟΜΑΙ

νων ἔγω τέθνηκα
τοὺς παίδας οἶμα
οὐς) ἂν λάβω ἐνθάδε ἐλθόντας
α)ὐτοὺς πράξομαι.

Den Tavle, hvortil dette Stykke har hørt, er formodentlig bleven opsat paa et Gravsted for at værne om Eiendomsretten dertil. I andre attiske Monumenter see vi, at man har søgt at sikkre Graven imod Førstyrrelse ved at stille den under de underjordiske Guders Beskyttelse (som Corp. Inscr. 916), eller ved at lyse Forbandelse over den, der krænkede dens Fred (som Corp. Inscr. 989 og 90). Endnu almindeligere var det, i det Mindste i den senere Oldtid, at paalægge Overtræderen en betydelig Bøde til Staten. Noget Saadant har vel været Indholdet af denne Tavle.

2.

Paa en lille Broncetyr fra **Mantineia**, som Listov kjøbte i Tripolis, er indhugget ligesom med en Meisel

paa venstre Side
ΙΑΙΑΛΞΧΑ Ἀχαιοί

paa høire Side
ΧΑΜΛΑΔΣ Χαρίλαος

Denne Tyr har aabenbart været indviet til en Gud ligesom den Hare fra Samos med Indskriften *Τῷ Απόλλωνι ὑπὸ Πριηνῆϊ μ' ἀνέθηκεν Ἡρασιτίων*, som Brøndsted eiede (s. hans Voyages et Recherches I, p. 109. Corp. Inscr. 2247). Beskaffenheden af det Instrument, hvormed Bogstaverne ere indhuggede, gjorde det umuligt at frembringe runde Former; derfor har P faaet et saa kantet Udseende, og O er blevet til en Trekant, som man ved første Øjekast fristes til at antage for et gammeldags A; men at det ei kan være dette, er klart deraf, at A paa de andre Steder i Indskriften har en meget senere Form.

Den Guddom, til hvem Tyren var indviet, hedder *Ἀχελοία*. Dette Navn, som vi ikke kjende andenstedsfra, skal vel være *Ἀχελωΐα*, en Hunkjønnsform, der svarer til det bekjendte Flodnavn *Ἀχελῷος*. Det har maaskee vel været Navnet paa en Kilde eller Bæk i Nærheden af Mantinea. Vi vide, at man der skjænkede Vandets Guddomme særlig Dyrkelse; ikke langt fra Staden laae et Tempel for *Ποσειδῶν ὁ Ἴππιος*, og derved en Egeskov, som kaldtes *Πέλαγος* (s. Pausan. VI. I, 10, 2 og 11, 1).

3.

„Indsat i en Muur i Kolonna paa **Samos**.“

ΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΚΤΑΟΥΙΑΝΘΗΝΓΥΝΑΙΚΑΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΝΕΡΩΝΟΣΚΛΑΥΔΙΟΥΔΡΟΥΣΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Ὁ δῆμος Κλαυδίαν Ὀκταουίαν τὴν γυναῖκα τοῦ
Σεβαστοῦ Νέρωνος Κλαυδίου Δρούσου Καίσαρος
Γερμανικοῦ αὐτοκράτορος.

Denne Hædersindskrift for Keiser Neros Hustru Octavia behøver ingen Commentar.

4.

„Fra den Didymæiske Apollos Tempel ved **Milet**.“

ΙΣΤΙΑ
ΩΤΕΚΗ
ΠΟΛΛΩ

Ἴστια(ῖος)?
ἀνέθ)ηκε τῷ
πόλλω(νι

Et Brudstykke af en archaisk Indskrift, der minder noget om den ioniske Deel af den Sigeiske Indskrift Corp. Inscr. 8. Det vilde være interessant, om man her turde see en Erindring fra den bekjendte Histæos, der anstiftede den ioniske Krig. Men dette er vist temmelig tvivlsomt. Formen af Bogstavet π kunde endog lede til at antage, at Indskriften var meget senere, og kun affecterede den gammeldags Skrivemaade.

5.

„Sammesteds fra. En fiirkantet Basis af graalig Marmor.“

ΞΕΝΟΘΕΜΙΣΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟ.
ΝΙΚΗΣΑΣΔΙΔΥΜΕΙΑΠΥΓΜΗΝ
ΠΑΙΔΑΣΚΑΙΑΝΔΡΑΣΟΛΥΜ
ΠΙΑΑΝΔΡΑΣΝΕΜΕΙΑΙΣΘΜΙΑ
5. ΠΥΘΙΑΚΑΙΤΟΥΣΛΟΙΠΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ

Ξενοθέμις Κλεοστράτου
νικήσας Διδύμεια πυγμὴν
παῖδας καὶ ἄνδρας, Ὀλύμ-
πια ἄνδρας, Νέμεια, Ἴσθμια,
5. Πύθια καὶ τοὺς λοιποὺς
ἀγῶνας

Dette Fodstykke har altsaa baaret en Statue af en over hele Hellas berömt Nævekæmper, Xenothemis Kleostratos' Sön.

II.

Epigraphiske Meddelelser af Christian Listov.

Min Ven, Christian Listov, nu constitueret Rector i Herlufsholm, foretog i Aaret 1850 med offentlig Understøttelse en Reise i Grækenland. Da han erfarede, at jeg var i Færd med at udgive disse epigraphiske Meddelelser, havde han den Godhed at sende mig en Deel Indskrifter, som han havde afskrevet paa forskjellige Steder i Grækenland. De fleste af dem ere imidlertid allerede udgivne af Le Bas, Ross o. A. Følgende ere, saa vidt jeg veed, uudgivne.

1.

„Efterfølgende Indskrift staaer paa en lille Plade af fiinkornet Marmor, som Dr. Lüth eier. Den er funden i den kongelige Slotshave i **Athen**, fuldstændig for oven og nedен, men afbrudt ved begge Sider.”

ΝΩΝΕΓΩΤΕΟΝΗ
ΟΥΣΓΑΙΔΑΣΟΙΜΑΓ
ΑΝΛΑΒΩΕΝΘΑΔΕΛΘ
ΥΤΟΥΣΓΡΑΞΟΜΑΙ

νων ἔγω τέθνηκα
τοὺς παῖδας οἶμα
οὓς) ἂν λάβω ἐνθάδε ἐλθόντας
ἀποιοὺς πράξομαι.

Den Tavle, hvortil dette Stykke har hørt, er formodentlig bleven opsat paa et Gravsted for at værne om Eiendomsretten dertil. I andre attiske Monumenter see vi, at man har søgt at sikre Graven imod Forstyrrelse ved at stille den under de underjordiske Guders Beskyttelse (som Corp. Inscr. 916), eller ved at lyse Forbandelse over den, der krænkede dens Fred (som Corp. Inscr. 989 og 90). Endnu almindeligere var det, i det Mindste i den senere Oldtid, at paalægge Overtræderen en betydelig Bøde til Staten. Noget Saadant har vel været Indholdet af denne Tavle.

2.

Paa en lille Bronzetyr fra **Mantineia**, som Listov kjøbte i Tripolis, er med et spidst Instrument indgravet

paa venstre Side
ΙΑΙΑΛΕΧΑ Ἀχελαιά

paa høire Side
ΧΑΡΙΑΛΑΣ Χαριάδας (?)

Denne Tyr har aabenbart været indviet til en Gud ligesom den Hare fra Samos, som Bröndsted eiede (s. hans Voyages et Recherches I, p. 109. Corp. Inscr. 2247), med Indskriften *Τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πριηνῆϊ μ' ἀνέθηκεν Ἡφαιστίων*. Navnet paa Manden, der har indviet Tyren, er meget skjödesløst skrevet; jeg har ikke kunnet faae Andet ud af det

end *Χαριάδας*. Gudens eller Gudindens Navn staaer tydeligt nok, *Ἀχελαία*, men dette Navn er os ellers aldeles ubekjendt. Ligheden med *Ἀχελῷος* er iöinefaldende. Denne tilsvarende Hunkjönsform har vel været Navnet paa en Kilde eller Bæk i Nærheden af Mantinea. Vi vide, at man der skjænkede Vandets Guddomme særlig Dyrkelse; ikke langt fra Staden laae et Tempel for *Ποσειδῶν ὁ Ἴππιος*, og derved en Egeskov, som kaldtes *Πέλαγος* (s. Pausan. VIII, 10, 2 og 11, 1.).

3.

„Indsat i en Muur i Kolonna paa **Samos**.”

ΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΚΤΑΟΥΙΑΝΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΝΕΡΩΝΟΣΚΛΑΥΔΙΟΥΔΡΟΥΣΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Ὁ δῆμος Κλαυδίαν Ὀκταουίαν τὴν γυναῖκα τοῦ
Σεβαστοῦ Νέρωνος Κλαυδίου Δρουσοῦ Καίσαρος
Γερμανικοῦ αὐτοκράτορος.

Denne Hædersindskrift for Keiser Neros Hustru Octavia behöver ingen Commentar.

4.

Fra den Didymeiske Apollos Tempel ved **Milet**.

ΙΣΤΙΑ
ΩΤΕΚΗ
ΠΟΛΛΩ

Ἴστια(ῖος)?
ἀνέστ)ηκε τ.Ω
πόλλω(νι

Et Brudstykke af en archaisk Indskrift, der minder noget om den ioniske Deel af den Sigeiske Indskrift Corp. Inscr. 8. Det vilde være interessant, om man her turde see en Erindring fra den bekjendte Histæos, der anstiftede den ioniske Krig. Men dette er vist temmelig tvivlsomt. Formen af Bøgstavet π kunde endog lede til at antage, at Indskriften var meget senere, og kun affecterede den gammeldags Skrivemaade.

5.

„Sammesteds fra. En firkantet Basis af graalig Marmor.”

ΞΕΝΟΘΕΜΙΣΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟ.
ΝΙΚΗΣΑΣΔΙΔΥΜΕΙΑΠΥΓΜΗΝ
ΠΑΙΔΑΣΚΑΙΑΝΔΡΑΣΟΛΥΜ
ΠΙΑΑΝΔΡΑΣΝΕΜΕΙΑΙΣΘΜΙΑ
5. ΠΥΘΙΑΚΑΙΤΟΥΣΛΟΙΠΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ

Ξενοθέμις Κλεοστράτου
νικήσας Διδύμεια πυγμὴν
παίδας καὶ ἀνδρας, Ὀλύμ-
πια ἀνδρας, Νέμεια, Ἴσθμια,
5. Πύθια καὶ τοὺς λοιποὺς
ἀγῶνας

Dette Fodstykke har altsaa baaret en Statue af en over hele Hellas berömt Nævekæmper, Xenothemis Kleostratos' Sön.

6.

Sammesteds fra.

<p>.. ΤΕΜΙΔΟΣΠΥΘΕΙΗΣΥΔΡΟ
ΦΟΡΟΣΛΗΝΙΣΦΟΝΤΙΔΟΥΤΟΥΑΙ
ΕΜΙΔΟΣΔΗΜΟΥΛΕΡΙΩΝΤΑΤΡΙ/
ΣΟΝΙΔΩΙ ΤΥΛ . ΝΙΔ</p> <p>5. ΠΡΟΣΔΕΤΑΥΕΙΔΟΣΤΡΙΣΕΥΙ
ΟΥΣΕΠΙΤΑΥ ΗΜΟΣΤΑ
ΤΑΤΡΙΟΥΣΑΡΧΑΣΚΑΙΝΟΜΟΥΣ
ΚΟΜΙΣΑΤΟΕΠΡΟΤΗΤΕΥΕΝΟ
ΙΣΑΝΤΙΟΧΟΥΕΣΤΕΦΑΝΗΦ . .</p> <p>10. .. ΙΜΑΝΔΡΟΣΝΙΚΟΜΑΧΟΥ</p> | <p>Ἀρτέμιδος Πυθείης ὑδρο-
φόρος Ἀηνίς Φοντιδου τοῦ Ἀρτ-
έμιδος δήμου Λερίων τὰ τρία
.</p> <p>5. πρὸς δὲ τα εὔ(ν-?
ους ἐπὶ ταῦ(τα, ὡς ὁ δ)ῆμος τὰς
παιρίους ἀρχὰς καὶ νόμους (ἐ-
κομίσαιτο. Ἐπρο(φ)ήτευσ Νο . .
η)ς Ἀντιόχου, ἐστεφανηφ(όρει</p> <p>10. Τε)ίμανδρος Νικομάχου.</p> |
|---|--|

I Corp. Inscr. 2885 findes en fuldstændig Indskrift til Ære for en vis Malia Rufina, ὑδροφόρος Ἀρτέμιδος Πυθίης. Den har staaet under en Statue, hendes Medborgere have opreist hende, fordi hun udførte Hydrophorien til deres Tilfredshed. Aaret, da Statuen er opreist, angives, ligesom her, efter Templets Embedsmænd: *προφητεύοντις Μητροδώρου . . , στεφανηφοροῦντις Εὐρηναίου . .* Sammenligningen viser, at vi ogsaa her have Fodstykket til en Statue af en Hydrophore. Hendes og hendes Faders Navne ere neppe rigtigt skrevne. Hendes Fader hørte til Artemis' Demos paa Leros. Det er bekjendt nok, at denne Ὀ hörte under Milet, ligesom og, at der laae et berömt Tempel for Artemis (s. Ross Reisen auf den griechischen Inseln des ægæischen Meeres II, S. 121.). Det synes, som om en Commune derefter er kaldet ὁ Ἀρτέμιδος δήμος. De Fortjenester, hvorfor man har opreist hende Statuen, ere ikke lette at gjette efter det foreliggende Brudstykke. Det er aabenbart ikke blot hendes Hydrophorie. Hun har ogsaa udfört andre offentlige Tjenester, formodentlig forbundne med Pengeopoffrelser, især ved de Festligheder, som holdtes i Anledning af at Folket havde faaet sin Frihed igjen, eller Lov til at bruge sine egne Love og vælge sine egne Embedsmænd ligesom Fædrene. Hvilken historisk Begivenhed her sigtes til, kan jeg ikke angive. Efter Bogstavernes Form hörer Indskriften til den romerske Keisertid.

